

Priecē
izsūtāis
magoņu
lauks

3. lappusē

Apustuliskais
sūtnis
apmeklēja
Aglonu

6. lappusē

Valsts
probācijas
dienestam
deviņi gadi

8. lappusē

Bibliotekāri velobraucienā popularizē bibliotēkas un savu darbu

● «Velobrauciena par bibliotēkām» dalībnieki Preiļos pirms ceļojuma uzsākšanas.

14. jūnijā aptuveni 300 kilometru garā ceļā no Preiļiem līdz Kauņai (Lietuva) «Velobraucienā par bibliotēkām» — «Baltic Star 2014» devās drosmīgi un aktīvi Latvijas bibliotekāri. Piecu dienu laikā velobrauciena dalībniekiem paredzēts apmeklēt vairākas Latvijas un Lietuvas bibliotēkas, lai iepazītos ar to darbu, kopīgi meklētu jaunus izaicinājumus, kas saistīti ar bibliotēkas darba sfēru, kā arī rastu risinājumus un idejas bibliotēku attīstībai nākotnē.

Projekta mērķis ir popularizēt bibliotēkas, radīt pozitīvu attieksmi sabiedrībā, parādot, ka bibliotēkas mūsdienās ir atvērtas telpas, kurās strādā radoši un draudzīgi cilvēki. Ceļā redzētais un piedzīvotais tiks prezentēts divu dienu

konferencē Kauņā, kur Latvijas bibliotekāri tiksies ar saviem Baltijas kolēģiem, kas tāpat kā Latvijas grupa, 14. jūnijā devās ceļā no Plunges (Lietuva), Minskas (Baltkrievija) un Kaļiņingradas (Krievija). Paredzams, ka pasākumā piedalīsies arī bibliotekāri no Somijas, Dānijas, Zviedrijas un Vācijas.

Bibliotekāru — velobraucēju grupu garo ceļu sāka pie Preiļu galvenās bibliotēkas, kur viņus sveica Preiļu novada sporta darba organizators Leonīds Valdonis, viena no projekta iniciatorēm, bijusi Latvijas bibliotekāru biedrības priekšsēdētāja Silvija Tretjakova, bibliotekāre Antra Vasiļevska no Kokneses. Irēnas Kjarķužas izpildījumā izskanēja Preiļu himna. Velobraucējiem līdzī devās arī pavadītāji — pedagoģe Digna Prodniece, bibliotēkas darbiniece Velta Popa un Vilhelmine Jakimova. Pirmā pieturvieta bija Pelēču pagasta bibliotē-

ka, kur bibliotekāre Everita Rašcevska bija parūpējusi, lai godam sagaidītu ciemiņus. Bērni ar baloniem, apsveikuma plakāts, ar jāpuzālēm rotāts pagalmis un telpas radija patīkamu gaisotni. Ciemiņi apskatīja Pelēču bibliotēku, kas ir labi iekārtota, var lepoties ar jaunām mēbelēm, ir ērta apmeklētājiem. No Pelēčiem velobraucēju ceļš veda uz Daugavpili, bet pavadītājgrupa devās atpakaļ uz Preiļiem. Visā garajā ceļā līdz Kauņai Preiļu galveno bibliotēku pārstāv bibliotēkas vadītājas pienākumu izpildītāja Ilona Skorodihina.

Velobraucieni par bibliotēkām ir populāri daudzās valstīs. Šogad šāds brauciens ar nosaukumu «Baltic Star» apvieno 80 bibliotekārus no Baltijas reģiona un kaimiņu valstīm: Latvijas, Lietuvas, Krievijas un Baltkrievijas.

L.Rancāne

NEAIZMIRSTI ABONĒT “NOVADNIEKU” JŪLIJAM

un turpmākajiem
2014. gada mēnešiem.

Abonēt var “Latvijas Pasta” nodaļās, pie pastniekiem, “Novadnieka” redakcijā Brīvības ielā 14, Preiļos, un interneta mājas lapā www.novadnieks.lv sadaļā “Abonēšana”.

Abonē šodien un saņem laikrakstu pēc divām dienām!

KNAB administratīvi soda Līvānu novada domes Būvvaldes vadītāju

Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs (KNAB) 2014. gada 15. aprīlī, izskatot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus par Līvānu novada domes Būvvaldes vadītāju Inti Svirski, konstatēja, ka I.Svirskis nav ievērojis likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” (IKNL) 7. panta piektajā daļā noteiktos amatu savienošanas un 9. panta pirmajā daļā noteiktos ienākumu gūšanas ierobežojumus, jo viņš savienojis valsts amatpersonas amatu ar:

1) 2012. gada 11. septembra Valsts meža dienesta uzņēmuma līguma izpildi par būvuzraudzības veikšanu un Vārkavas novada pašvaldības uzņēmuma līguma izpildi par projekta „Sporta stadiona būvniecība Vārkavas ciemā” būvdarbu uzraudzību, un 2012. gada 25. septembrī parakstījis nodošanas aktu bez Līvānu novada domes rakstveida atļaujas, gūstot ienākumus no neatļautas amata savienošanas;

2) aizliegtu valdes locekļa amatu SIA „ISG Projekts” no 2009. gada 1. oktobra līdz 2014. gada 28. martam un aizliegtu amatu SIA „KOLONNA GP” no 2009. gada 1. oktobra līdz 2014. gada 21. martam, gūstot ienākumus no aizliegtas amatu savienošanas.

I.Svirskim kā valsts amatpersonai augstāk minēto uzņēmuma līgumu izpilde un nodošanas akta parakstīšana bija pieļaujama, ja būtu saņemta Līvānu novada domes rakstveida atļauja. KNAB secināja, ka I.Svirska amata savienošana ar minēto līgumu izpildi un nodošanas akta parakstīšanu nav radījusi interešu konfliktu. Izvērtējot aizliegtu amatu savienošanu, netika konstatēti fakti, kas liecinātu, ka I.Svirskis kā Līvānu novada Būvvaldes vadītājs būtu veicis ar amata pienākumiem saistītas darbības attiecībā uz SIA „ISG Projekts” vai SIA „KOLONNA GP”.

Pieņemot lēmumu attiecībā uz I.Svirska saukšanu pie administratīvās atbildības par amata savienošanas ierobežojumu pārkāpšanu, tika ņemts vērā pārkāpuma raksturs, I.Svirska personība, vainas pakāpe un mantiskais stāvoklis. Līdz lēmuma pieņemšanas brīdim I.Svirskis par IKNL normu neievērošanu nav saukts pie administratīvās atbildības. Kā atbildību mikstinošu apstākli KNAB ņēma vērā to, ka I.Svirskis atzina izdarīto administratīvo pārkāpumu un pārtrauca aizliegtu amatu savienošanu pēc administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas.

Administratīvā pārkāpuma lietā KNAB pieņēma lēmumu:

1) izbeigt lietvedību Inta Svirska administratīvā pārkāpuma lietā, daļā par valsts amatpersonas amata savienošanu ar 2012. gada 11. septembra Valsts meža dienesta uzņēmuma līguma izpildi par būvuzraudzības veikšanu un par Vārkavas novada pašvaldības uzņēmuma līguma izpildi par projekta „Sporta stadiona būvniecība Vārkavas ciemā” būvdarbu uzraudzību un 2012. gada 25. septembrī parakstīto nodošanas aktu, par paveiktajiem darbiem saņemot atalgojumu, bez Līvānu novada domes rakstveida atļaujas, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21. pantu atzīstot minēto pārkāpumu par maznozīmīgu, izsakot I.Svirskim mutvārdu aizrādījumu;

2) par valsts amatpersonas amata savienošanas ierobežojumu pārkāpšanu, ja amata savienošana aizliegta, un ienākumu gūšanas ierobežojumu pārkāpšanu, saukt Inti Svirski pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.³⁰ panta un sodīt ar naudas sodu 120 eiro apmērā.

No senatnes mantotās rokdarbu prasmes jāglabā kā dārgums

Preiļu novada sociālā dienesta zālē pašlaik skatāmā krustdūrienos izsūto gleznu izstādē vēlreiz apliecinā, ka laimīgi tie cilvēki, kam šūpulī ielikts ne vien talants, bet tam pievienotas lielas darba spējas, pacietība un precizitāte. Ieraugot JEVDOKIJAS ŠEMJAKINAS darinājumus, pirmais jautājums ir, — bet kur tad izšuvumi? Seit taču ir gleznas. Patiešām, darbi, kuros dūrieni ir tik smalki un viens no otra neatšķirami, izskatās kā gleznoti ar mākslinieka otu vienmērīgā krāsojumā. Zelta rokas, — tā vien gribas teikt par izšuvējas prasmi.

Meitas aizraušanās pārņēma mamma

Jevdokijas aizraušanās ar izšūšanu sākās deviņdesmitajos gados. Viņas vienaudzes un vecākas paaudzes sievietes atceras, ka padomju laikos izšūšana, tamborēšana, visādas cakas, pašdarinātām mežģinēm apšūta gultas veļa un tamlīdzīgas lietas skatījās mietpilniska darbošanās, ka komunisma cēlājam dzīvokli nepiedienēja šādi buržuāziski atribūti. Sievietēm domātos izdevumos varēja atrast padomus, kā pašūt ikdienišķus priekšautus vai svārkus, bet istām rokdarbniecēm paredzētos artemiju žurnālus noskatīta parauga ar izšūšanu krustdūrienos pirmā sāka nodarboties Jevdokijas meita Irina. Jevdokija apbrīnoja, cik skaisti sanāca darbi. Viņa pati bija naska adītāja. Vācu žurnālā dotos paraugus un shēmas varēja ērti izmantot, jo tie bija krāsaini, dabīgā lielumā. Atlika nopirkt atbilstošus diegus un ķerties pie darba. Diegu izvēle bija nabadzīga, toties tie maksāja lēti.

Izvēloties izšūšanai jau pašu pirmo paraugu, Jevdokija deva priekšroku sarežģītam zīmējumam ar smalkām detaļām un daudzām krāsām. Pēc tam izšūva darza ainavu, vēl kādu citu darbu. Tajā laikā Jevdokija vēl strādāja skolā, tāpēc pirmais izšuvums tapa gandrīz gadu. Izšūšana vispār iet lēni, sevišķi, ja darbā ir daudz krāsu, viņa stāsta. Ne darba priekšpusē, ne otrajā pusē nedrīkst būt redzam mežģļi vai pavedienu gali. Tie rūpīgi jāizvārsta un jānoslēpj. Dažos darbos tiek izmantots īpašs papēmiens, ko sauc par atpakaļdūrienu. Tas nozīmē, ka, krustdūrienā šujot figūru, piemēram, rozi, to vēlreiz apšuj pa virspusi, darbojoties vienlaikus ar divām adatām.

Pēc vasarīgajām ainavām tapa ziemas skats, kurā pārsvarā baltie un zilie toņi. Dēlam Andrejam iepatikās mammais veikums, un viņš palūdza izšūt vilkus, kas tagad redzami izstādē.

Patik sarežģītāis

Meita pārcēlās uz dzīvi Anglijā. Ar viņas palīdzību mammai pavērs visplašākās iespējas izvēlēties un iegādāties komplektus darbam. Vīspirms viņa apskatījās un izvēlējās ar interneta starpniecību, pēc tam meita izpildīja pasūtījumu. Tagad Jevdokija arī pati pasūta un pērk ar interneta starpniecību. Seko līdzī arī piedāvāju-

miem Krievijā, paziņām, kas dodas uz turieni, palūdz nopirkt un atvest.

Izsūto gleznu izstādē izceļas trīs gleznas — karalienes Viktorijas laika sievietes skaistos tērpos ar vijīgiem augumiem, saulsargiem, ziedošos dārzos. Tās autore izvēlējusies īpaši, jo viņai tuvs šis vēsturiskais periods Anglijā, tā laika ģērbšanās un uzvedības stils. Šūšana tagad arī ātrāk sokas, pa gadu top divi darbi. Uzdrīkstējusies pievērsties arī reliģiskai tēmai. Kā dāvanu dēlam Andrejam uzšuvusi svētā Andreja portretu. Meitai Irinai arī tapšot viņas svētās aizbildnes glezna. Dievmātes un Bērniņa portretam velnīti divi gadi, gan paralēli izšujot arī kādu citu darbu. Tagad krustdūriena rakstiem tiek rotāts arī lina dvieļis, kas ieskaus pēc vecicībnieku tradīcijām mājās ierīkoto ikonu stūrīti. Dvieļa izšūšana esot vēl sarežģītāka, jo raksti līdzinās ģeometriskām figūrām. Tomēr viņa vienmēr esot piesaistījusī tieši grūtāk veicami darbi. Kādreiz arī pirmajai adītājai tikai savā mūžā izvēlējusies sarežģītu modeli — adot vienā gabalā no augšas.

Lieliskas atsauksmes no draugiem un paziņām saņemtas arī par izsūtās magoņu pļavas dabisko izskatu. Mājās esot vēl nepabeigta, līdzīga ainava ar margrietu lauku. Firmas tagad izšūšanai piedāvā komplektus par dažādām tēmām, visām gaumēm. Tā ir dārga aizraušanās, Jevdokija atbild uz žurnālistes jautājumu, cik izmaksā viena šāda glezna. Diedziņu fīcīte, salīdzinot ar agrākiem gadiem, kļuvusi vismaz trīs reizes dārgāka. Komplekts izšūšanai — 35 — 40 latu. Katrs pabeigts darbs tiek ierāmēts kādā darbnīcā Daugavpilī, izvēloties krāsas ziņā piemērotus, kvalitatīvus rāmišus, kas izmaksā vairākus desmitus eiro. Nemaz nerēķinot ieguldīto darbu, izmaksas ir augstas. Tāpēc rokdarbiece nemēdz viegli izdāļāt savus izšuvumus. Rūpīgi sagatavota, iestiklota un, ierāmēta greznā rāmīti, glezna noder kā dārga dāvana patiesi ievērojamās jubilejās.

Krustdūrienu lielums var būt dažāds, izsakot skaitļos — līdz 20. Jo lielāks skaitlis, jo mazāka izmēra dūrieni. Jevdokijas darbi izpildīti ar 16 — 18 izmēra dūrieni. Šujot vēl mazākiem, darbs veidojas tik blīvs kā gobelēns. Šādi dūrieni izmantojami lina audumam. Izšujot tradicionāli uz kanvas, 18 izmēra dūrieni jau ir ļoti smalki. Kanvas audums un lina mēdz būt dažādās krāsās. Viena glezna izskatās labāk uz balta auduma, cita — uz sārta, zilgana vai citas krāsas. Krustdūrieni, franču mežģļi, atpakaļdūrieni, — autore rāda, kurā darbā kas izmantots, bet tehniskās nianšes skatītājiem lielākoties paliek neievērotas, jo

● Man ļoti negribētos, lai mūsu vai mūsu bērnu paaudzē beigtos rokdarbu prasmes, kas pārmantotas no paaudzes paaudzē kopš seniem laikiem, jo roku darbs ir nesalīdzināmi vērtīgāks. Tas ir dārgums, saka krustdūrienā izsūto gleznu autore Jevdokija Šemjakina.

● Magoņu lauks noteikti jāredz krāsās. Foto: A.Šņepsts

apbur kopējais izpildījums.

Jevdokijai doma par izstādi pašai nebija ienākusi prātā, bet uz to mudināja ikviens, kurš kaut reizi redzēja šos darbus viņas dzīvoklī. Pat «ātrie», kuri reizēm izsaukti pie saslīmušās mammais, tos ievērojuši un mudinājuši rādīt plašākai sabiedrībai. Izstādē sociālajā dienestā ir pirmā viņas mūža, bet jau tagad atsauksmju grāmatā saņemti cildinoši vārdi. Izšūšana ir kā narkotikas, ar smaidu atzīstas Jevdokija, jo, ja vien ir laiks, viņa šai nodarbei var veltīt pat 10 — 12 stundas dienā. Arī māsas meita pievērsusies izšūšanai. Meita Irina savas krustdūrienā izsūtās brīnišķīgās gleznas aizvedusi līdzī svešumā, kur tās apbrīno vietējie iedzīvotāji.

Māca rokdarbus invalidiem

Pēc profesijas Jevdokija ir krievu valodas un literatūras skolotāja, ilgus gadus nostrādājusi Preiļu 2. vidusskolā par skolotāju, pēc tam par bibliotekāri. Valstī sākās krīze, skolā samazināja bibliotekāru štatu vienības, kuras pirmais tam bija divas, un viņa palika bez darba vairākus gadus. Tagad strādā par rokdarbu pulciņa vadītāju kāda projekta ietvaros

Preiļu novada invalidu biedrībā. Ikviens invalīds var apmeklēt šī pulciņa nodarbības, iemācīties kaut ko jaunu — adīt vai izšūt, ar dekapāžas palīdzību atjaunot sadzīves lietas, izmēģināt kvilinga tehniku, darināt puķu piespraudes, dažādus dekorus. Invalidu biedrībā iestājušies ap 200 cilvēki, bet novadā viņu ir daudz vairāk. Biedrības darbā aktīvi piedalās ap 50 invalīdiem. Taču rokdarbu pulciņu viņi nemaz tik čakli neapmeklē. To var saprast, atzīst Jevdokija, jo vienam ir slikta redze, citam — sāp rokas vai grūti ilgstoši nosēdēt. Viņai prieks par katru, ko izdevies ieinteresēt.

Ar mazdēlu — katrs savā valodā

Meita un dēls izskoloti, ieguvuši labu izglītību, bet Latvijā viņu veikums un zināšanas, kā izrādās, nevienam nebija vajadzīgs. Tagad meita dzīvo Skotijā, dēls — Īrijā. Meita mācās koledžā, jo Latvijas augstskolas diploms kā ekonomistei Īrijā nebija lielā vērtē. Viņa strādā baznīcu finansu nodaļā. Dēls strādā starptautiskā kompānijā, kas pārdod tehniku. Abi ārzemēs sākuši ar parastiem darbiem —

meita par istabeni, dēls — restorāna virtuvē. Tāpat kā daudzi Latvijas augstskolu absolventi, kam ar augstāko izglītību svešumā jābūt par kalpiem. Dēls, augstāko izglītību ieguvis banku nozarē, ļoti gribējis atgriezties, Rīgā pat nopircis dzīvokli. Bet darbu neatradis. Vislielākā bēda vecmāmiņai Jevdokijai par to, ka nevar sazināties ar mazdēliņu. Puisēna tēvs ir skotu tautības. Māmiņa ar viņu runā krievu valodā, bet zēna ikdienas valoda ir angļu. Savā apkārtnē viņš nedzird, kā cilvēki sarunājas krieviski un tāpēc neatbild krieviski, kaut arī mammais teikto saprotot. Tāpat arī ar vecāmiņu, kura savulaik apgūvusi vācu valodu, un angļu valoda viņai ir sveša. Divus mēnešus mazotnē viņa Skotijā pieskatījusi bērniņu, bet pašai nebrīdi nav bijusi vēlēšanās tur palikt pavisam. Sveša vide, nav paziņu, draugu. Te — mājas, dzīvesbiedrs, mamma, māsa. Iemīļotais puķu darzs un vasarnīca, bibliotēkas plaukts — grāmatas, kuras arī visu mūžu bijušas Jevdokijai ļoti mīļas. Tāpat kā puķu audzēšana. Viņas dārzā aug 30 šķirņu rozes, milzums ziemceļus, vasarā — daudz podu puķu.

L.Rancāne

Rudzātieši pierāda «Mēs varam labāk!»

Livānu novada Rudzātu vidusskolas 9. klase ir uzvarējusi skolēnu sekmju progresa konkursā «Mēs varam labāk!». Konkursu rīko izglītības portāls E-klase un laikraksts «Diena». Katra mācību gada noslēgumā tiek noteiktas trīs klases, kas, salīdzinot klases vidējo atzīmi pirmā semestra beigās un otrā semestra noslēgumā, panākušas vislielāko izaugsmi. 9. klašu grupā rudzātieši ieguva pirmo vietu.

12. jūnijā kino «Citadele» Rīgā notika konkursa noslēguma pasākums, kurā piedalījās 27 klases — pirmo trīs vietu ieguvējas katrā klašu grupā no 4. līdz 12. klasei. Šogad konkursā sacentās 5483 klases no visas Latvijas.

Noslēguma pasākumu vadīja mūziķis Gustavo. Uzvarētāju klases tika pie vērtīgām balvām, mielojās ar konkursa atbalstītāju sarūpēto cienastu un kopīgi noskatījās filmu «Melnā feja Malefisenta». Rudzātu vidusskolas 9. klase saņēma piedzīvojumu parka «Mežakaķis» un Latvijas Dabas muzeja dāvanu kartes, kā arī

saldumus no firmas «Fazer». Balvas pasniegtas arī klases audzinātājai un skolas direktoram.

9. klases audzinātāja Iveta Kārkle «Novadniekam» pastāstīja, ka pārsteigums par uzvaru bija ļoti liels un patiešām — necerēts, jo šajā konkursā klases nepiesakās, bet tā kā ir E-klases sistēmā, tad sekmju līmeni var uzziņāt konkursa rīkotāji. Raksturojot savus audzēkņus, skolotāja teica, ka viena daļa centīgi mācījusies visus deviņus gadus, bet bijuši arī tādi skolēni, kuri sasparojusies periodiski — pirms semestra vai mācību gada beigām. Šopavas, tuvojoties eksāmenu laikam, ikviens gribējis skolu pabeigt ar pēc iespējas labākām atzīmēm, un šī apņemšanās bijusi jūtama arī ikdienā. Pirmā semestra beigās klases vidējā atzīme bija 6,8 balles, konkursa noslēgumā — 7,2. Ar klases uzvaru ļoti apmierināti bērnu vecāki, gandarīti jūtas arī skolas direktors un pārējie pedagogi. Direktors Vladislavs Sprinģis parūpējās, lai skolēni varētu aizbraukt uz konkursa noslēgumu Rīgā, bet klasei līdzī brauca gan audzinātāja, gan direktora vietniece Ruta Vilcāne. Tā kā

● Rudzātu vidusskolas 9. klase — uzvarētāji savā klašu grupā ar audzinātāju Ivetu Kārkli pēdējā zvana dienā.

noslēguma pasākums notika dienu pirms 9. klases izlaiduma, noskaņojums visiem bija vēl pacilātāks, — tā bija skaista dā-

vana beidzot skolu.

Saņemtās dāvanu kartes nolemts izmantot septembrī, jo visi 11 devītklasnieki pašlaik ir ap-

ņemšanās pilni rudenī turpināt mācības savā — Rudzātu vidusskolā, bet nu jau 10. klasē.

Mācību priekšmetu olimpiāžu laureātiem dāvāna — ekskursija

Patecībā par ieguldīto darbu un sasniegtajiem rezultātiem Livānu novada Jaunsilvas pamatskolas 16 skolēniem, kuri kļuvuši par mācību priekšmetu olimpiāžu uzvarētājiem, un viņu skolotājiem uzdevināja apmaksātu izziņošu ekskursiju, informēja pamatskolas direktores vietniece izglītības jomā Marija Bronka. Kopā ar skolēniem braucienā devās studentu apmaiņas programmas dalībnieks no Spānijas Jose Angel Guerra Laso — angļu valodas un sporta skolotājs. Ekskursijas galamērķis bija uzņēmums «Liepkalni».

Vispirms skolēniem bija iespēja doties braucienā pa Daugavu ar seno vikingu laivu «Lāčplēsis». Laivas kapteiņa stāstījums par veco un jauno Daugavu, par senajiem pilskalniem, par apdzīvotajām vietām, kas palikušas zem ūdens, pašu redzēti dolomīta krasti (tiem braucot garām, ķīmijas skolotāja neatlaidīgi katram uzdeva jautājumu «Kāda ir dolomīta formula?»), vietējā makšķernieka loms — sešus kilogramus smagais sams — rosināja aizdomāties par vēsturi un par dabu.

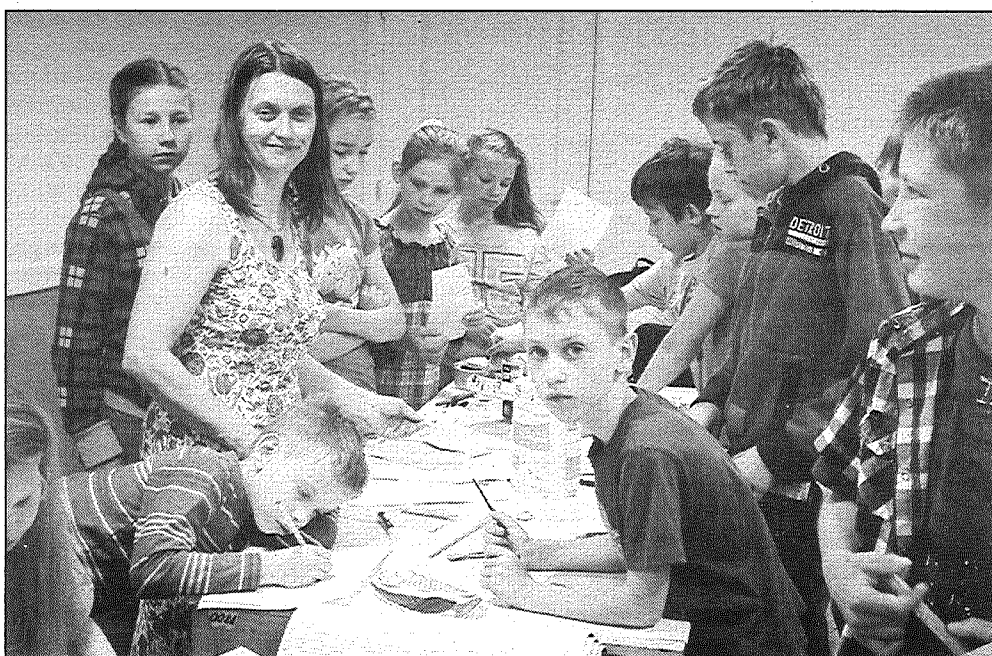
Uzņēmumā «Liepkalni» skolēni uzzināja, kā aizsākas un veidojas uzņēmējdarbība, kāds ir tā veiksmes stāsts. Bērni iepazīs ar maizes cepšanas procesu, degustēja produkciju.

Tālākais ceļš gides pavadībā veda uz Pļaviņu dolomīta pārstrādes rūpnīcas kalnu, ko nācās iekarot vārda tiešā nozīmē, jo kāpiens pa baltiem putekļiem klāto kalnu bija gana stāvs un pat bīstams. Bet tas bija tā vērts, jo skats uz Daugavu no augšas, skats uz Pļaviņām atklāja jaunus apvāršņus, savukārt no gides stāsta bija interesenti uzziņāt, kā tapis pats kalns.

Radošas dienas vasaras darbnīcās «Rakari»

Jūnija pirmajā pusē Livānu bērnu un jauniešu centrs kā ik gadu organizē radošās darbnīcas, kurās bērni var lietderīgi pavadīt laiku kopā ar pieaugušajiem, kas viņiem iemāca dažādas lietas. Bērni glezno, strādā ar mālu, gatavo gaisa pūkus, kā arī iesaistās citās nodarbībās gan telpās, gan brīvā dabā. Darbnīcas būs atvērtas līdz 18. jūnijam.

● Nodarbības radošajās darbnīcās «Rakari» pulcina daudz interesentu.

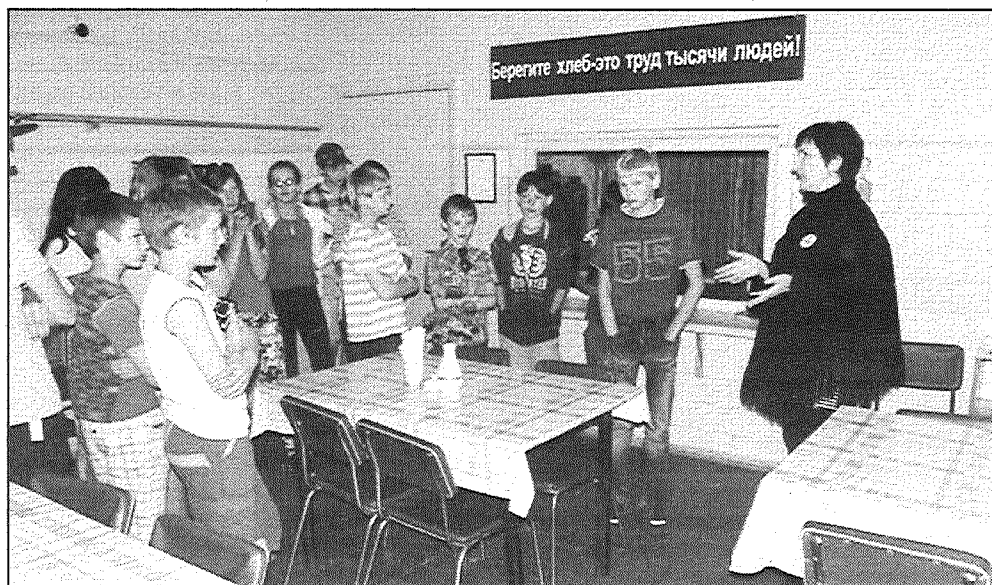

Vēsturiski izziņoša ekskursija

Mēs gribam jums pastāstīt par ļoti interesantu ekskursiju. Mēs vēsturi vēl nemācījāmies, par kolhoziem un padomju laikiem esam dzirdējuši no saviem vecākiem un vecvecākiem, bet, pateicoties Vitolu fonda atbalstam un naudai, ko viņi piešķir, mēs it kā atgriezāmies laikos, kad mēs nebijām dzimuši, bet mūsu mammas un tēti mācījās skolā, vecmamma slauca govīs kolhoza fermā, vectēvi gāja armijā un piedalījās civilās aizsardzības mācībās. Redzējām un pielaikojām gāzmaskas... Mums pastāstīja arī par pionieriem, par to, ka pirms gadiem 30 normāli bija galdus ēdnīcās klāt ar «klejonkām» un dzert tēju no lielām glāzēm — «graņonkām». To visu mēs apskatījām Līgatnes slepenajā padomju bunkurā, kas atrodas zem rehabilitācijas centra «Līgatne». Kad mācīsimies par padomju laikiem, zināšanas, ko gūvām ekskursijas laikā, noderēs.

Vēl mēs bijām Igates pili ar skaistām sariņojumu zālēm un zālītēm, ielūkojāmies arī viesnīcas numuriņos. Mums arī gribētos kādu nakti pavadīt pili, justies kā istiem pilskungiem un princesēm, nu vismaz galma dāmām. Pils dārznieka namiņā iepazīsimies ar zemūdenes «Ronis» kapteiņa Hugo Legzdiņa dzīvi.

Apmeklējām vēl kādu vēsturisku vietu — Turaidu ar savu pils torni, izstādēm par senajiem latviešiem, bruņiniekiem, likumpār-

● Skolēni Līgatnes slepenajā padomju bunkurā.

kāpēju sodīšanu un ieslodzīšanu cietumā. Dzirdējām arī leģendu par meiteni Maiju — Turaidas Rozi. Izstaigājām Dainu kalnu, apskatījām skulptūras, mums pastāstīja gan par pasākumiem, kas notiek Dainu kalnā, gan par šīs vietas vēsturi.

Liels paldies Vitolu fondam par piešķirto naudu mūsu ekskursijai. Iegūtās zināšanas mums noderēs, mācoties vēsturi.

I.Matisāns un B.Rubine,
Pelēču pamatskolas skolēni

Aktuāla informācija par piena kvotas izpildi

Zemkopības ministrija (ZM) informē, ka ir sācies pēdējais piena kvotas gads un šajā gadā valsts kopējās piena kvotas apjoms ir palicis iepriekšējais – 781 132 tonnas. 2014./2015. piena kvotas gadā valsts kvota vairs netiek palielināta par vienu procentu, kā tas bija līdz šim. Kārtējais piena kvotas gads ir sācies 2014. gada 1. aprīlī un beigsies 2015. gada 31. martā.

Pēc Lauksaimniecības datu centra (LDC) datiem, no šā gada 1. aprīļa līdz 5. maijam piena kvotas izpilde ir 7,94 procenti. Salīdzinot piegādes kvotas ietvaros iepirkta piena apjomu ar iepriekšējā gada aprīli, šogad piens ir iepirkts par 12 procentiem vairāk.

Piensaimniecības nozares attīstības un izslaukuma pieauguma rezultātā piena kvota tiek pildīta intensīvāk. Līdz ar to ZM atgādina, ka katram ražotājam ir jāseko li-

dzi savas kvotas izpildei. Tas nozīmē, ka ražotājam ir jāveic piena kvotas izpildes uzskaitē un plānošana savā saimniecībā (tiklīt, cik to neietekmē ārējie faktori), lai novērstu piešķirto piena kvotas pārsniegšanu vai tās neizpildīšanu. Kvotu sistēmā katru piena kvotu (t.i., piegādes un tiešās tirdzniecības) administrē atsevišķi, tāpēc, valsts mērogā pārsniedzot ierobežojošo daudzumu, ražotājam būs jāmaksā soda nauda – 27,83 eiro par katriem 100 kilogramiem virskvotas piena. Sods par pārsniegto kvotu būs jāmaksā piena kvotas īpašniekam – piena ražotājam.

Ņemot vērā faktu, ka 2013./2014. kvotas gadā kvotas izpilde bija 99,1 procenti, Latvijā pastāv iespēja pārsniegt piegādes piena kvotu, par ko būs jāmaksā ES noteiktā soda nauda, tāpēc ražotājiem ir nepieciešams rūpīgi apsvērt kvotas iespējamus darījumus – kvotas pirkšana, pārdošana un kvotu pārveidošana, līdz ar to piena ražo-

tājs nepieciešamības gadījumā var meklēt iespēju savu kvotu samazināt vai attiecīgi palielināt. Ja saimniecība nespēj izpildīt piena kvotu, pastāv iespēja iznomāt vai pārdot daļu no piena kvotas vai, ja ir pārtraukta piena ražošana, tad var atteikties no piena kvotas, par to informējot LDC, kas šo daudzumu ieskaitīs valsts rezervē.

Lai novērstu vai samazinātu piena kvotas pārsniegšanu, ZM ierosina:

- 1) izmantot darījumus ar piena kvotām (pirkšana, noma, kvotas pārveidošana);
- 2) regulēt izslaukuma vai tauku procentu, plānojot slaucamo govju ēdināšanu;
- 3) palielināt pašpatēriņam paredzēto piena daudzumu – ataudzējamo telišu un nobarojamo teļu ēdināšana;
- 4) izvērtēt ganāmpulka kvalitāti – lielāka slaucamo govju brākšana un plānota jaunu telišu iegāde vai ataudzēšana pēc kvotas gada beigām;
- 5) izvērtēt slaucamo govju apsēklošanas

laiku attiecībā uz atnešanās periodu (sākot ar 2015. gada aprīli).

Izvērtējot saimniecības efektivitāti un ekonomisko situāciju, lauksaimniekam pašam būtu jāizlemj, vai kvotas pārsniegšanas gadījumā maksāt soda naudu vai tomēr samazināt piena apjomu. Par papildus iespējamiem risinājumiem, lai novērstu vai samazinātu piena kvotu pārsniegšanu, lauksaimnieki var vērsties Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centrā.

ZM uzsver, ka saskaņā ar 2009. gada 8. septembra MK noteikumiem nr.1040 "Piena kvotu administrēšanas noteikumi" piena ražotājiem, kuri piegādā pienu vairākiem piena pircējiem, rakstiski jāinformē LDC par to piena pircēju, kurš piena kvotas pārsniegšanas gadījumā veiks maksājumu par ražotāja pārsniegto piena kvotu Lauku atbalsta dienestam.

Informācija par valsts piena kvotas izpildi apskatāma LDC mājas lapā www ldc gov lv.

LĪVĀNU NOVADĀ

Draudzes ansamblis uzstājās Saukā

● Livānu evaņģēliski luteriskās baznīcas ansamblis īpašajā Vasarsvētku dievkalpojumā Saukas evaņģēliski luteriskajā baznīcā.

Livānu evaņģēliski luteriskās baznīcas ansamblis 8. jūnijā piedalījās īpašajā Vasarsvētku dievkalpojumā Saukas evaņģēliski luteriskajā baznīcā. Ar ansambļa vadītājas un ērģelnieces Maijas Kleščevskas gādību livānieši kuplināja šo Vasarsvētku dievkalpojumu gan ar skanīgām dziesmām, gan ar vijoles un flautas skaņām. Ginta Mališeva, draudzes locekle un ansambļa dalībniece, pastāstīja, kā noritēja šī cimošanās.

Livānieši tika iepazīstināti ar Saukas draudzes baznīcas vēsturi. 1567. gadā Saukas draudzei tika uzcelts pirmais dievnams. Ilgāku laiku Saukā bija koka baznīca ar salmu jumtu un torni. 1803. gadā tajā tika pārtraukti dievkalpojumi, bet 1805. gadā ēku nojauc. 1825. gadā tika likts pamatakmens mūra baznīcai, kuru atklāja 1827. gadā un kura ir

skatāma arī mūsdienās. Baznīcā ir saglabājušies 1865. gadā iebūvētie kokgriezuma balkoni gar telpas sienām, pie ērģelēm un altāra. Kokgriezumā izgatavots altāris ar apustuļu tēliem, kā arī kancele. Ērģeles ir Jelgavas amatnieku darbs, bet stabules nākušas no Saukas. Baznīcas altāris rotāts ar apustuļu Pētera un Pāvila skulptūrām un J.Deringa altārglezni «Jēzus pie krusta ar Mariju un Jāni», kas tapusi 1968. gadā. Baznīcas zvans uzvilkts tornī 1873. gadā. Tajā iegravēts teksts vācu valodā «Gods Dievam augstībā» un gadu skaitlis 1872. Pirmajā pasaules karā baznīca nebija cietusi, bet izlaupīta un daudzas lietas aizvestas. Uz Novgorodu evakuētais zvans pēc kara tika atvests atpakaļ. 1933. gadā baznīcas jumta malu kārnīņu vietā pārklāja ar cinkoto skārdu. Pēckara laikā baznīcu vairākkārt izdemolēja: izsita logus, uzlauza durvis un seifu, sabojāja kroņlukturi, nozaga sudraba bīķeri — to draudze atguva 1992. gadā — un Bibli.

Draudzes mācītājs Aldis Pavlovičs teica dievvārdus par visām ikdienišķām un visiem saprotamām lietām — par labestību cilvēkos, par pateicību Dievam, par to, ka ikviens lūgšana var palīdzēt sākot no līdzsvarot mūsu ikdienas dzīvi.

Ginta Mališeva atzīst, ka bija patīams prieks muzicēt un piepildīt ar dziesmām skaisto, sapoto dievnamu. Koncerts patika dievkalpojuma apmeklētājiem, kas par dziesmām pateicās ar sirsnīgiem aplausiem un skaistām rozēm.

Pēc dievkalpojuma dziedātāji no Livāniem iepazīs ar Saukas nozīmīgākajām vietām — apmeklēja Ormaņkalnu, Ligo kalnu, piemiņas akmeni fotogrāfijas Latvijā pamatlicējam Mārtiņam Buceram, pieminekli stomatologam profesoram Paulam Daugeim, apskatīja bijušā Saukas tehnikuma ēku, kurai diemžēl pašlaik nav īstu saimnieku, lai tā varētu piedzīvot savu atdzimšanu.

Sagatavoja L.Rancāne

AGLONAS NOVADĀ

«Priežmalas aktivisti» izveidoja trenāžieru zāli

Aglonas novada Kastuļinas pagasta pārvaldes izremontētajās pagrābelpās ierīkota trenāžieru zāle. Tas ir pirmais vietējās iniciatīvas grupas «Priežmalas aktivisti» īstenotais projekts. Iniciatīvas grupas un arī projekta vadītājs Viktors Artjomovs atzīst, ka tā bija iespēja gūt pieredzi un arī turpmāk ieviest projektus, lai labiekārtotu un uzlabotu apstākļus Kastuļinas pagasta iedzīvotājiem.

Līdz šim aprīkojuma trūkuma dēļ pagasta iedzīvotājiem sportiskās aktivitātes bija ierobežotas. Tāpēc iniciatīvas grupa «Priežmalas aktivisti» nolēma piedalīties mazo grantu projektu konkursā, ko šī gada pavasarī izsludināja nodibinājums «Viduslatgales pārnovadu fonds». Projekts varēja iesniegt biedrības, nodibinājumi vai iniciatīvas grupas, kas darbojas Livānu, Preiļu, Vārkavas un Aglonas novada teritorijā.

Projekts tika apstiprināts un 15. maijā noslēgts līgums par tā īstenošanu. Kopējās izmaksas ir 381,87 eiro, ko finansē Aglonas novada dome. Iniciatīvas grupas «Priežmalas aktivisti» dalībnieki Nauris Verdiņš, Andrejs Matvejevs, Sergejs Barkars, Artūrs Mūrāns un Viktors Artjomovs ir vieni no aktīvākajiem pagasta iedzīvotājiem. Piesaistot sponsoru finansējumu, saviem spēkiem viņi izremontēja pagasta pārvaldes piešķirto pagrābelpu, lai tur iekārtotu trenāžieru zāli. Pats projekta vadītājs arī uzņēmies atbildību par kārtību un drošību telpā.

Aktīvistu tiešais mērķis ir iegādāties jaunu un mūsdienu sporta inventāru trenāžieru zālei — svarcelšanas solu, svarcelšanas stieņus un boksa cimdus.

Tā kā «Priežmalas aktivisti» paši ir projekta iniciatori, tad ieinteresētība to realizēt ir grupai nozīmīga. Iesaistoties projektos, tiek gūta jauna pieredze un zināšanas, bet iedzīvotāji tiek iedrošināti aktīvi iesaistīties sabiedriskajās aktivitātēs.

Ar devīzi «Kopā nākotnes mežam!»

Aglonas novada dome ir viens no Latvijas Pašvaldību savienības projekta «Interesantais pašvaldībā daudzveidīgajā Latvijā un Eiropā» partneriem. Šajā projektā kopā piedalās 48 partneri, tajā skaitā arī Livānu un Riebiņu novads.

Projektu vadītāja pašvaldībā A.Podskočija informē, ka iecerēto darbu realizācijas termiņš ir līdz šī gada 15. septembrim, tos 400 eiro apmērā finansē Meža attīstības fonds.

Šogad tiks sakārtota Aglonas novada tūrisma informācijas centra teritorija un radīta estētiski pievilcīga un sakopta vide gan vietējiem iedzīvotājiem, gan tūristiem. Par atvēlēto naudu tiks iegādāti stādi un veikti citi darbi, bet projekta realizācijā piedalīsies pašvaldības darbinieki un vietējie jaunieši.

RIEBIŅU NOVADĀ

Meklēs sakoptākās sētas

Līdz 1. jūlijam novada iedzīvotāji un iestādes var pieteikties tradicionālajam konkursam «Sakoptākā sēta Riebiņu novadā — 2014».

Konkursa «Mazs bij' tēva novadīnis, bet diženi turējās» mērķis ir veicināt Riebiņu novada sakoptību un attīstību, popularizēt novada tēlu, veicināt piedalīšanos arī valsts mēroga konkursos. Sakoptākās iestādes, uzņēmumi, lauku sētas, saimniecības, kā arī daudzdzīvokļu un individuālās mājas saņems balvas.

Šogad pieteiktie īpašumi tiks vērtēti sekojošās nominācijās:

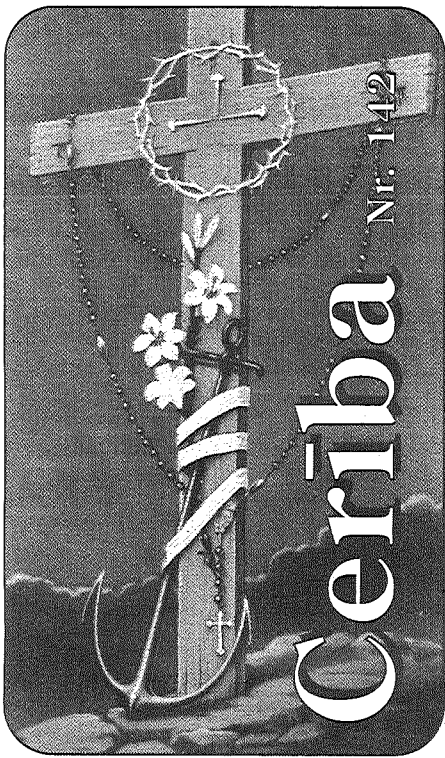
- ✓ pirts lauku sētā/dārzā;
- ✓ būdas — suņu būdas, trušu būdas, kūpināšanas būdas, laivu būdas, «sirsnīgabūdas» un citas būdas un būdiņas lauku sētā/dārzā.

Katrs pretendents var pieteikties gan vienā no nominācijām, gan abās vienlaicīgi.

Visām sabiedriskajām iestādēm un uzņēmumiem tiks vērtēta apkārtnes sakoptība; ēka un tās fasādes sakoptība; tradīciju saglabāšana/inovāciju ieviešana; apstādījumu plānojums un saistība ar apkārtni vidi.

Vērtēšanu komisija sāks jau jūlija pirmajā nedēļā. Paredzēti izbraukumi pa Stabulnieku, Galēnu, Siļukalna, Rušonas, Silajāņu un Riebiņu pagastu. Uzvarētāju apbalvošanu un pārsteiguma balvu pasniegšana notiks novada svētku laikā.

L.Kirillova

Vasarsvētkos Aglonas bazilikā sprediķi teica apustuliskais sūtnis

● Apustuliskais sūtnis Baltijas valstīs V.E. Pedro Lopess Kintana (pirmajā rindā otrais no labās) kopā ar priesteriem pie Aglonas bazilikas. Foto: V. Beķis

Lūgšana

Kungs, Tev ir mūžīgās dzīves vārdi. Tev ir augšāmcelsšanās spēks. Tev ir vara mūs ievest mīlestības dzīvē, kurai nebūs gala. Lai Tavī vārdi ir gaismas, kas mūs turp aizvedīs!

Tu esi teicis: jūs esat zemes sāls un pasaules gaismas. Māci mums Tevi apliecināt!

Tu esi teicis: mīliet savus ienaidniekus, dariet labu tiem, kas jūs ienīst. Dāvā mums pazemības spēku!

Tu esi teicis: esiet pilnīgi, kā jūs Debesu Tēvs ir pilnīgs. Liec mums tiekties pēc tās pilnības, kas atbilst Taviem, ne šīs pasaules likumiem.

Tu esi teicis: lūdzieties slepenībā, lūdziet, un jūs saņemsiet. Māci mums pacietību, jo Tavās rokās ir laiks, kad Tu darbojies, kad uzklausi un aplaimo savus kalpus.

Tu esi teicis: esiet vienoti, mīliet cits citu! Lai mūsu savstarpējā labvēlība un tuvākmīlestības darbi ir labākā liecība par Tevi pasaulei, kas atstūmusi savu Dievu. Un lai mēs nemeklējam citu iemeslu paklausībai kā vienīgi šo — pildīt mīlestības Dieva gribu un dzīvot Svētā Gara iedvesmā.

Āmen

Zilupē tiks celta jauna baznīca

Šī gada 23. maijā tika demontēta Zilupes baznīca. Jau novākti būvgruži un tuvākajā laikā tiks uzsākti jaunās baznīcas celtniecības laukuma sagatavošanas darbi.

Kā informē Rēzeknes — Aglonas diecēze, celtniecības laikā svētā Mise tiks svinēta draudzes kapelā, kas ir iekārtota jaunuzceltajā draudzes mājā.

Kad 1932. gadā Raipolē uzcēla jaunu mūra baznīcu, veco koka ēku pārveda uz Zilupi, jo tur nebija sava dievnama. To pilnveidoja un 1934. gadā bīskaps Jāzeps Rancāns konsekrēja baznīcu Visvētās Jēzus Sirds godam.

2013. gadā tika novērtēts ēkas tehniskais stāvoklis un konstatēts, ka ēka ir ekspluatācijai bīstama un ka renovēt to nav iespējams. Tāpēc Rēzeknes — Aglonas diecēzes bīskaps Jānis Bulis pieņēma lēmumu veco baznīcu nojaukt un tās vietā celt jaunu.

No www.radiezeze.lv

8. jūnijā visa Baznīca svinēja Vasarsvētkus. Kā zinām, Aglonas draudzē šie svētki ir 40 stundu atlaides. Šogad Vasarsvētku svinības noslēdza un 10. jūnijā Aglonas bazilīku apmeklēja, kā arī Svēto Misi vadīja jaunais apustuliskais sūtnis Baltijas valstīs V.E. Pedro Lopess Kintana (Pedro Lopez Quintana).

Monsinjors P. Lopess Kintana dzimis 1953. gada 27. jūlijā Barbastro, Spānijā. 1980. gadā viņš kļuva par priesteri un kalpoja Santiago de Kompostela arhidiecēzē Spānijā. Pēc tam viņš devās uz Itāliju, kur 1984. gadā beidza kanonisko tiesību studijas un tā paša gada 1. februārī sāka kalpojumu Svētā Krēsla diplomātiskajā korpusā.

Nuncijs ir redzamā vienotības zīme vietējai Baznīcai ar Svēto Krēslu. Tā ir liecība un atgādinājums, ka mēs neesam kaut kāda sekta, Rīgas, Aglonas vai kāda cita miesta katoļi, bet piederam Vienai, Svētai, Katoliskai un Apustuliskai Baznīcai, kuras vadītājs ir pāvests. Tā ir Universālā Baznīca un mēs esam tās locekļi.

Sava sprediķa iesākumā viņš izskaidroja, kas ir Vasarsvētki. Iesākumā tie bija jūdu svētki, kuros Izraēla tauta atcerējās to dienu, kurā Dievs Sinaja kalna pakājē noslēdza ar viņiem derību. Bija pagājušas 50 dienas kopš ebreju atbrīvošanas no Ēģiptes verdzības; Atbrīvošana notika Lieldienās jeb, kā to sauc jūdi, Pasha, kas ir Kunga garāmiešana, naktī, kad tika nogalināti visi Ēģiptes pirmdzimtie.

Derība balstījās uz diviem pilāriem;

Dievs tautai pasniedza 10 baušļus, kurus tā pieņēma un apņēmās uzticīgi pildīt, kā arī Dievs pieņēma Ebrejus par Savu tautu. Balstoties šajā derībā, ebreji sevi apzinās un sauc par izvēlēto tautu. "Lūk, kļuva dzirdami pērkonu grāvienī, laistījās zibeņi, un biezs mākonis pārklāja kalnu, un atskanēja spēcīga taures skaņa. Ļaudis, kas bija nometnē, izbijās." (Izc. 19, 16). Tādas varēnas zīmes pavadīja pirmās derības noslēgšana, kas radīja ļaudis bailes.

Apustuļu darbos mēs lasām par Vasarsvētkiem pēc Jēzus augšāmcelsšanās: "Pienākot Vasarsvētku dienai, Jēzus mācekļi arvien vēl turējās vienkopus Jeruzalemē. Un pēkšņi no debesīm atskanēja šalkoņa, it kā tuvojoties brāzmainam vējam, un piepildīja visu māju, kur viņi sēdēja. Un viņiem parādījās it kā ugunīgas mēles, kas sadalījās un nolaidās pār katru no viņiem. Un visi tika Svētā Gara piepildīti (Apd. 2, 1-4)".

Nuncijs paskaidroja, ka Vasarsvētkos, par kuriem lasām Apustuļu darbos, tiek atklāts šo svētku piepildījums un dziļākā nozīme. Pirmajos Vasarsvētkos baušļi tika uzrakstīti uz akmens plāksnēm, tagad jaunais baušlis, pateicoties Svētā Gara darbībai, tiek ierakstīts cilvēku sirdīs un tas ir mīlestības baušlis, pēc kura dzīvot ir aicināti visi Jēzus Kristus sekotāji. Pirmajos Vasarsvētkos tautu pārņēma bailes, kad apustuļi saņēma Svēto Garu, tie izgājuši pilsētas laukumā, drosmīgi sludināja par Jēzu Kristu. Pirmajos Vasarsvētkos Dievs noslēdz derību ar vienu tautu, nonākot Svētajam Garam pār visu cilvēci, jo visi klātesošie savā valodā

dzirdēja par Dieva brīnumdarbiem.

Nuncijs norādīja, ka pēc Jēzus Kristus augšāmcelsšanās līdz viņa uzkāpšanai debesīs apustuļi viņu redzēja dzīvu, runāja ar viņu, pieskārs un kopā baudīja malītes, taču līdz galam nespēja to visu saprast, tāpēc Jēzus apsola atsūtīt Garu — Patiesības Garu, kas izskaidros visu Jēzus teikto un paveikto. Vasarsvētkos šis solījums piepildās. Svētais Gars palīdz mums saprast Dieva gribu, kad lasām vai klausāmies Svētos Rakstus. Mēs bieži Dievam ko jautājam, taču paši sniedzam atbildes, jo negribam ieklausīties, ko saka Svētais Gars, jo viņa sniegtās atbildes nesaskan ar mūsu plāniem. Svarīgi ir iemācīties ieklausīties un pieņemt. Svētā Gara uguns mēles neapdedzina, bet attīra, apgaismo un mierina mūsu dvēseli.

Iestiprināšanas sakramenta saņemšanas diena ir katra personīgie Vasarsvētki, kad Svētais Gars ar savām dāvanām piepilda iestiprināmā dvēseli. Nuncijs aicināja neierādīt Svētajam Garam nomaļu stūrīti savā dvēselē, lai tas netraucētu, bet lūgt viņa gaismu un mīlestības uguni.

Dievkalpojuma noslēgumā nuncijs atcerējās un slavēja mūsu tautas ticības spēku un izturību vajāšanu laikā, kā arī mudināja tagadējo paaudzi saglabāt stipru ticību un uzticību Svētajai Romas Katoļu Baznīcai. Viņš apsoliņa lūgties par mums un mūsu vajadzībām.

Tā bija pirmā tikšanās ar jauno nunciu, taču ne pēdējā, Latgales ļaudīm būs vēl daudz iespēju viņu satikt un klausīties viņa mācībā.

Priesteris J. Zarāns

Jūlija beigās uz Latviju atvedīs svētceļojošo Pasaules Jauniešu dienu krustu

26. maijā notikušajā Rīgas arhidiecēzes priesteru konferencē priesteri uzzināja par gaidāmo Pasaules Jauniešu dienu krusta svētceļojumu pa Latviju. Kā pastāstīja priesteris Andris Kravalis, Pasaules Jauniešu dienu krusta svētceļojums Latvijā notiks no 28. jūlija līdz 8. augustam, gatavojoties Pasaules Jauniešu dienām Krakovā 2016. gadā.

Koka krustu Jānis Pāvils II uzticēja pasaules jauniešiem 1984. gadā. Tas laikā starp Pasaules Jauniešu dienām ceļo no vienas valsts uz citu, tādā veidā gatavojot jauniešus gaidāmajam lielajam notikumam. Krusts ceļos pa vairākām Latvijas baznīcām, lai pēc tam tālāk tiktu nogādāts Krievijā. 31. jūlijā krusts būs Rīgas Svētā Jēkaba katedrālē, bet 1. augustā svētceļnieki krustu un

Dievmātes ikonu „Salus Populi Romani”, kas kopš 2003. gada ceļo kopā ar krustu, nesīs uz Rīgas Visvētākās Trīsvienības baznīcu. Svētceļojuma laikā Pasaules Jauniešu dienu krusts būs arī citās Latvijas draudzēs.

Betānijas dominikāņu māsa Diāna priesteru konferencē pastāstīja par jūnijā gaidāmo vasaras nometni Pirmās Komūnijas bērniem no visas Latvijas un par iesaistīšanās iespējām.

Priesteris Ronalds Melkers, balstoties uz Baznīcas dokumentiem, stāstīja par priesteru un bīskapa attiecībām — kāda ir bīskapa un priesteru misija un sūtība, kādas rakstura izziņas priesteri vēlas redzēt bīskapā un ko bīskaps sagaida no priesteriem.

Tāpat priesteri pārrunāja vairākus aktuālos jautājumus, kas saistīti ar arhibīskapa pastorālo darba plānu, iesaistīšanos svētceļojumos.

Deviņi darba gadi — ar iekšēju pārliecību un vēlēšanos palīdzēt

Valsts probācijas dienests (VPD) ar speciālu Saeimas likumu Latvijā tika izveidots pirms vienpadsmit gadiem. 2005. gada 30. maijā Preiļos, Talsu ielā 2a, svinīgi tika atklāta Valsts probācijas dienesta Preiļu teritoriālā struktūrvienība. «Mūsu dienests ir apliecinājums tam, ka sabiedrībā pamazām iesakņojas atziņa — likumpārkāpējs nav zudis sabiedrībai, viņam tiek dota iespēja labot savas pagātnes kļūdas. Taču mēs darbosimies arī citā virzienā, lai pēc iespējas mazāk cilvēku nonāktu cietumā,» toreiz teica dienesta pārstāvi.

Pagājuši deviņi gadi, visu šo laiku Preiļu teritoriālo struktūrvienību vada Elita Jaudzema. Aizsākot desmito kopīgu darba gadu, viņa kopā ar kolēģēm sagatavojusi plašāku stāstījumu pa padarīto, par notikušajām pārmaiņām un spilgtajām dažāda spektra emocijām, ko izjutušas šī sieviešu kolektīva pārstāves.

ELITA JAUDZEMA, Valsts probācijas dienesta Preiļu teritoriālās struktūrvienības vadītāja:

— Ik pa brīdī medijos par probācijas dienestu izskan negatīva informācija — kāpēc tāds dienests vispār vajadzīgs? Viņi taču neko nedara, tikai tērē valsts līdzekļus... Par šādu sabiedrības redzējumu mums pašiem daļēji jāuzņemas atbildība, acīmredzot maz esam informējuši, maz stāstījuši par savu darbu. Ir gadījies pat no augstām amatpersonām dzirdēt, ka probācijas dienests nodarbojas tikai ar tiem, kuri atbrīvoti no ieslodzījuma cietumā. Tā bija tikai pašos pirmsākumos, diemžēl šāds viedoklis sabiedrības apziņā nostiprinājies spēcīgi.

Līdz 2006. gadam Valsts probācijas dienests pakāpeniski uzsāka pildīt šādas funkcijas:

✓ postpenitenciāro palīdzību (palīdzība personām pēc cietumsoda izciešanas, kopš 2010. gada šo funkciju dienests vairs nerealizē, to pārņēma pašvaldību sociālie dienesti);

✓ izvērtēšanas ziņojumu sagatavošanu pēc tiesas un prokuratūras ieprasījuma (plaša apjoma informācija par apsūdzēto vai tiesājamo personu);

✓ izlīgumu organizēšanu starp cietušo un vainīgo kriminālprocesā;

✓ nosacīti notiesāto, nosacīti pirms termiņa no cietuma atbrīvoto un nosacīti no kriminālatbildības atbrīvoto personu uzraudzību tiesas vai prokurora noteiktajā laika posmā, kā arī probācijas programmu vadīšanu šīm personām;

✓ kriminālsoda — piespiedu darbs — un audzinoša rakstura piespiedu līdzekļa bērniem — sabiedriskais darbs — izpildes organizēšanu un kontroli.

Kopš 2013. gada dienests pakāpeniski uzsācis realizēt probācijas uzraudzību, kas, sākot ar nākamā gada 1. janvāri, pilnībā aizstās policijas kontroli. Tāpat no nākamā gada pakāpeniski, sākot ar normatīvās bāzes izveidošanu, tiks uzsākta elektroniskās uzraudzības ieviešana personām, kuras pirms termiņa tiks atbrīvotas no cietumsoda. Šīm personām kontroles mehānisms būs elektroniskā aprobe. Pirmās aprobe tiks uzlikta 2015. gada janvārī.

Valsts probācijas dienesta darbībā ir ieviests atjaunojošā taisnīguma princips, kas ir process, kurā konfliktā tieši iesaistītās puses un to atbalsta kopienas rod visiem

pieņemamu veidu nodarītā ļaunuma mazināšanai. Rezultātā, visiem līdzdarbojoties, notiek nodarījuma radīto seku dziedināšana gan cietušajam, gan pārkāpējam, gan sabiedrībai. Gala rezultātā pārkāpējs vaļsirdīgi nožēlo izdarīto, kas ir sociāli derīga rīcība un demonstrē viņa attieksmes maiņu pret sabiedrību.

Lai gan sastopamies ar neizpratni un dažkārt pat nosodījumu par tādu kriminālsodu politiku, ir pienācis laiks saprast, ka vienīgi tādā veidā var mazināt noziedzību, mainīt cilvēku domāšanu, palīdzot viņiem nostāties uz likumpaklausīga dzīves ceļa.

Dienesta darbu raksturo skaitļi. Deviņu gadu laikā sagatavoti un tiesībsargājošajām iestādēm iesniegti 773 izvērtēšanas ziņojumi, organizēti un kontrolēti 606 spriedumi un lēmumi par piespiedu darbu izpildi, veikta 616 personu uzraudzība līdz pat piecu gadu garumā, organizēti un vadīti 483 izlīgumi starp cietušo un vainīgo, vadītas gadā vidēji piecas līdz sešas probācijas programmu grupas, veikti preventīvie pasākumi mācību iestādēs.

Preiļu struktūrvienības apkalpojamajā teritorijā pakāpeniski samazinājusies noziedzība. Nevaram to simtprocentīgi uzskatīt par savu nopelni, taču darbs nav bijis veltīgs. Daudzi mūsu klienti ir sapratuši, ka vēlas dzīvot cilvēka cienīgu dzīvi un netraucēt to darīt citiem. Esam sieviešu kolektīvs, mums nav nedz ieroču, nedz citu aizsardzības līdzekļu. Mūsu galvenais ierocis ir iekšējā pārliecība, spēja izskaidrot, godīga un cilvēciska attieksme, pātiesa vēlēšanās palīdzēt tiem, kas nonākuši konfliktā ar likumu.

Paldies visiem sadarbības partneriem, kuru līdzdalība probācijas procesā ir ļoti svarīga. Tās ir valsts un pašvaldības iestādes, nevalstiskās organizācijas, sociālie dienesti, ar kuriem kopā pildām sabiedrībai ļoti nepieciešamu darbu.

LINDA PUŠŅAKOVA, VPD Preiļu teritoriālās struktūrvienības vecākā referente:

— Probācijā esmu kopš 2006. gada. Daudzi man ir jautājuši, kā varu izturēt — strādāt ar notiesātajām personām, braukt uz svešām mājām, dažreiz arī nakti. Es

vienmēr atbildu, ka man patīk tas, ko daru. Jā, ir bijušas daudzas situācijas, kad jutos apdraudēta, ne vienu vien reizi, atrodoties dienesta telpās, nācies saukt apsardzes un policijas darbiniekus, jo klientu uzvedība bija agresīva. Man šķiet būtiski, ka ar pārrunām spējam daudz ko vērst uz labu, sniegt iespēju cilvēkiem saskatīt savas problēmas un atrast risinājumu.

Kāda notiesātā vecāki reiz teica, ka mūsu programmās ir daudz labu lietu, ko var izmantot dzīvē. Iespējams, tāpēc pie mums vēl joprojām iegriežas klienti, kuriem uzraudzība sen beigusies — te ir tā vieta, kur viņi vienmēr tiek uzklausti un novērtēti.

KRISTĪNE SOROKINA, VPD Preiļu teritoriālās struktūrvienības vecākā referente:

— Dienestā strādāju septīto gadu, manu klientu loks ir dažāds. Katram savs ceļš, pa kuru viņš nonācis probācijas dienestā. Gatavojot izvērtēšanas ziņojumu, tiek uzklauss katra klienta dzīves gājums. Mans pienākums ir saskatīt cēloņsakarības, kāpēc uzvedība un rīcība bijusi prettiesiska, kā arī izvērtēt riskus atkārtotai pretlikumīgai darbībai.

Ikdienā ir svarīgi nenosodīt klientu, izrādīt ieinteresētību par viņa problēmām, nepieciešamības gadījumā palīdzēt tās risināt. Tā mēs iedrošinām sadarboties un motivējam turpmāk dzīvot cienīgi.

DZINTRA PRIŽEVOITE, VPD Preiļu teritoriālās struktūrvienības vecākā referente:

— Jau vairāk kā sešus gadus strādāju dienestā. Laiks rit ātri, nav divu vienādu dienu situāciju. Man galvenā funkcija ir kriminālsoda — piespiedu darbs — izpildes organizēšana un kontrole. Pa šiem gadiem esmu pilnveidojusi autovadītājas prasmes, tagad izcili orientējos kartē, varu atrast piespiedu darbu veicēju jebkur viņa darba vietā. Gandarījums ir tad, kad cilvēks ir apzinīgi izcietis piespiesto sodu, izpratis savas rīcības cēloņus un satiekoties stāsta par pozitīvajām pārmaiņām savā dzīvē.

ASTRĪDA DIVRA, VPD Preiļu teritoriālās struktūrvienības vecākā referente:

— Dienestā strādāju trešo gadu. Sniedzu izvērtēšanas ziņojumus, organizēju un kontrolēju kriminālsoda — piespiedu darbs — izpildi. Uzskatu, ka man ir interesants, spraigs un uz pozitīviem rezultātiem vērstas darbs. Tos iespējams sasniegt, ja saprot, kas ar krimināli sodīto personu dzīves laikā noticis, kādus risinājumus varam piedāvāt. Tiesa, saņemam arī daudz negatīvu emociju, taču ar tām jāprot tikt galā — aizverot aiz sevis kabineta durvis, atstāt tās un nenest sev līdzī mājās.

KRISTĪNE VENŽIKA, VPD Preiļu teritoriālās struktūrvienības vecākā referente:

— Probācijā esmu vēl tikai pāris mēnešus, pildu darbinieces pienākumus, kura ir ilgstoša atvaļinājuma. Ikdienā veicu piespiedu darba organizēšanu un kontroli. Piespiedu darbs ir likumpārkāpēja iesaistīšana sabiedrībai nepieciešamos darbos bez atbildības. Izciešot šo sodu, probācijas klientam dota iespēja pārvērtēt savu rīcību, iespējams, arī dzīvesveidu. Tā ir iespēja izjust, ka viņš spējīgs radīt ko labu un sabiedrībai noderīgu, just gandarījumu par rezultātiem.

ALJA VAGALE, VPD Preiļu teritoriālās struktūrvienības vecākā referente:

— Dienestā strādāju ko 2005. gada jūlijā. Deviņu gadu laikā esmu nopietni mācījusies gan pie vietējiem, gan ārzemju speciālistiem. Darbs probācijā man ļāvis ieskatīties daudzu cilvēku dzīvesstāstos, ir licis analizēt, motivēt, palīdzēt, sadarboties un ticēt pārmaiņām. Katra diena ir radoša, te nav gatavu atbilžu, un tā ir vieta, kur izvērtēt savu personisko attieksmi pret cilvēkiem un dzīvi.

Sagatavoja L. Kirillova

DAUGAVPILS

Losandželosas viri uzsitīs garu!

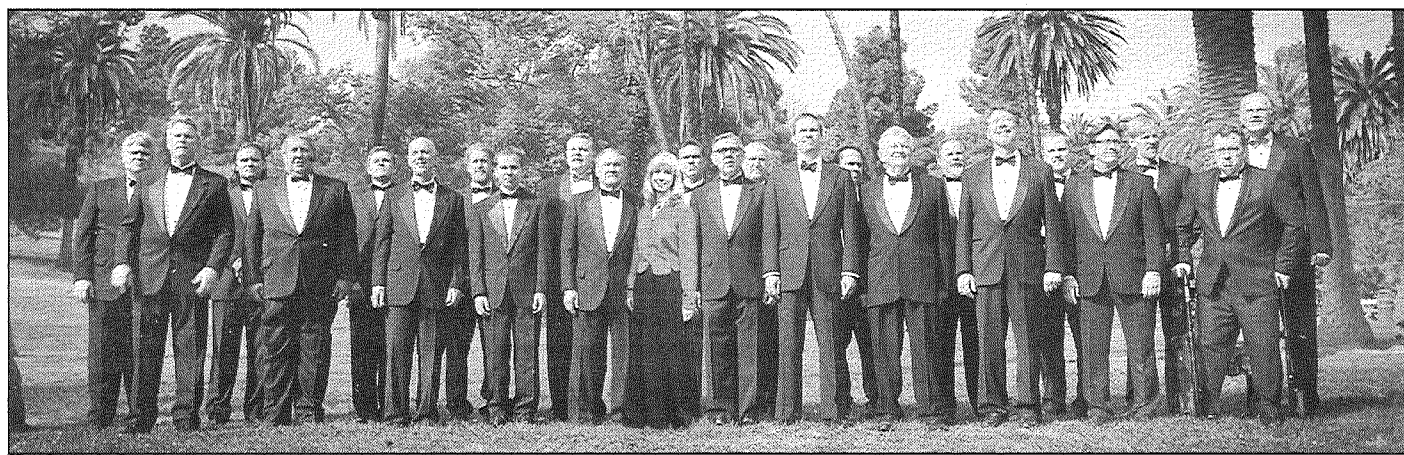
Kad mēs ar pirmo dziesmu iesojosim zālē, uzreiz uzsitīs garu! — aizrautīgi sola divi stalti kungi — Ivars Mičulis un Imants Leitis. Daugavpils pilsētas svētku laikā viņi bija ieradušies Daugavpilī, lai aplūkotu Vienības nama zāli, kur 18. jūnijā pulksten 19.00 skanēs Losandželosas latviešu viru kora balsis.

No sarikojuma visi aizies pacilāti un vēl dziedādami

Jūnijā Losandželosas latviešu viru koris «Uzdiedāsim, brāļi!» pirmo reizi ieradās Latvijā, lai 15. jūnijā uzsāktu koncerttūri. Daugavpilī un Rēzeknē, Liepājā, Suntažu Dziesmu svētkos un Valmierā viri iepazīstinās klausītājus ar savu daudzveidīgo repertuāru.

Viri uzskata, ka Losandželosas koris ir gluži kā mūsdienu Amerikas latviešu diasporas seja — reizē latviska un atvērta pasaulei. Koris ir dibināts 1997. gadā. Kā atzīst abi koristi, vīriem patīk sanākt pie alus, uzdziedāt. Vienīgā sieviete kori ir dirigente Laura Rokpelne-Mičule, bijusi kamerkora «Ave sol» dziedātāja, kas astoņdesmito gadu beigās devās uz ASV. Kā uzsver Imants Leitis: «Viņa arī bija kora dibinātāja, bez viņas kora nebūtu». Savukārt Imants Mičulis atceras, kā dzīvesbiedri mudinājis: «Tev kaut kas ir jādara. Tu izskolējies, dabūji doktora grādu Dienvidkalifornijas universitātē. Tā arī sākam domāt. Sanāca veicu kodoliņš, un — viss aizgāja, un turpinās vēl tagad.»

Kori dziedājuši un dzied visdažādāko profesiju pārstāvjū: advokāti, aviosabiedrību darbinieki, ārsti, inženieri, krāsotāji, mūziķi, Holivudas un Latvijas producenti, «Emmy» mūzikas balvai nominētie un tās ieguvēji, skolotāji. Ivars Mičulis ir inženieris ķīmijā, tagad vada Dienvidkalifornijas Latviešu biedrību, savulaik piedalījies muzikālos uzvedumos, ar «Eslingenes» iestudējumu, kur spēlēja komandantu, viesojies arī Latvijā. Imants Leitis ir bijušais ugunsdzēsējs, kurš 25 gadus nostrādājis bīstamajos Alaskas mežos. Uz kora mēģinājumu Imantam un vēl vienam otram dziedātājam nākas mērot pat vairāk kā simts kilometrus.

● Losandželosas koris «Uzdiedāsim, brāļi!» kopā ar dirigenti Lauru Rokpelni-Mičuli.

Savā pastāvēšanas laikā koris sniedzis koncertus gan baltiešu, gan amerikāņu publikai. Viri ar panākumiem uzstājušies Čikāgā, Filadelfijā, Vašingtonā, Holivudā un daudz kur citur. Šogad pirmo reizi koris koncertēs Latvijā. «Vēlējāmies dziedāt ne tikai Rīgā, bet doties pie tautiešiem tālāk no galvaspilsētas, piemēram, uz Daugavpili,» stāsta Ivars. Kopā ar koristi būs arī komponists Pēteris Plakidis, kurš savulaik pusgadu mācījās Kalifornijas Mākslas institūtā.

Uz Latviju koris atvedīs krāšņu repertuāru: karavīru dziesmas, latviešu, itāļu, igauņu un citu komponistu dziesmas un to apdares, amerikāņu spirīčuēlus, dziesmas

no Holivudas filmām.

«Tāpēc jau arī mēs varam cilvēkus pievilkt. Klausītājiem nav garlaicīgi. Cilvēki saka — kā aizgājis laiks! Arī mēs paši tā jutāmies. — Kā? Jau pirmā daļa ir cauri? Koncerta pirmā daļa būs drusku nopietnāka, tur ir karavīru dziesmas, piemēram, «Pulkeža atgriešanās». Otrajā daļā mēs nometam savus svārkus, uzņākam vestītes, — laižam vaļā pa visiem stobriem, sasaucamies viens ar otru, dziedam, kustāmies. Klausītājam jābūt gatavam uz vienkāršiem priekšnesumiem,» sola Ivars Mičulis, «tie, kas atnāks, no mūsu sarikojuma aizies pacilāti un vēl dziedādami.»

«Tuoli dzeivoj»

Kora repertuārā ir arī Ivara Mičuļa dzimtas puses — Latgales dziesma «Tuoli dzeivoj». Viņa vectēva mājas bijušas Galēnos, Vidsmuižā. Savukārt Imants Leitis ir piederīgs Vidzemei, Skrīveru pusei. Abi Latvijā bijuši nu jau neskaitāmas reizes. Pamanījuši, ka pa šiem gadiem Latvija, īpaši jau laukos, kļūst arvien tukšāka. Vajadzīgas darba vietas. Arī Ivars mēģinājis

veidot savu biznesu Jūrmalā, taču — neseismīgi. Uz savas ādas izbaudījis Latvijas lielākās nelaimes — korupciju un birokrātiju.

Latvijā daudzi šobrīd satraukti par Ukrainā notiekošo. Imants Leitis atklāj, ka tāpēc jau viņi darbojas Amerikas baltiešu brīvības ligā, aktīvi rakstot Amerikas likumdevējiem un prezidentam, aicinot aktualizēt Amerikas attiecības ar NATO, Latviju, Igauniju un Krieviju. Arī Ivars Mičulis uzsver: «Mūs uztrauc, kas notiek Ukrainā. Kā izteicās Putrāns — viņam ir tiesības ienākt kurā katrā vietā, kur ir krieviski runājoši cilvēki. Viņš arī izteicies, ka lielākā kļūda ir Padomju savienības izjukšana. Man liekas, tas ir tas, ko viņš mēģina atjaunot. Tas mūs uztrauc.»

Tātad — 18. jūnijā Ivars Mičulis un Imants Leitis aicina doties uz Losandželosas viru kora «Uzdiedāsim, brāļi!» koncertu Vienības namā. Tur būs satiekami enerģiski viri, kuru vieno skanīgas dziesmas, kas sniedz prieku un spēku ilgam laikam.

«Latgales Laiks»

KRĀSLAVA

Dieva ceļi ir neizdibināmi

«Paldies Dievam, ka man vēl pietiek spēka kalpot un kristīt bērņus,» — saka Kovaļovas vecticībnieku kopienas pārzinis tēvs Jefims Osipovs. 7. aprīlī, vienos no pareizticīgo kalendāra svarīgākajiem svētkiem — Vissvētās Dievmātes pasludināšanas dienā — Jefimam apritēja 87 gadi.

Aiz muguras garš un neparasts mūžs: četrpadsmit gadu dienestā, 40 darba gadi dažādos ar lauksaimniecību saistītos amatos Krāslavas rajonā. Taču liktenis lēma tā, ka, aizējot pelnītā atpūtā, viņš kļuva par 21. Kovaļovas vecticībnieku kopienas pārzini. Tā kādreiz bija viena no lielākajām Latvijā, tās vēsture aizsākās 1726. gadā.

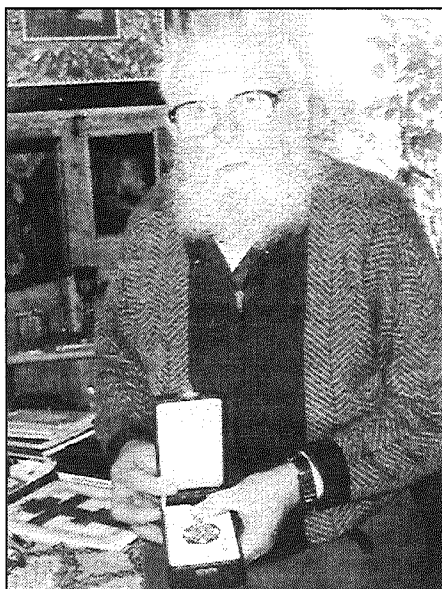
To, ka līdz karam Kovaļovas kopienā pēc ticīgo skaita pārsniedza tikai Rīgas Grebenščikovas kopiena, Jefims skaidri zina. Ceļu uz dievnamu viņš zināja jau agrā bērnībā, bet no 13 līdz 16 gadu vecumam viņš dziedāja Kovaļovas kopienas baznīcas korī. Pēc viņa teiktā, Kovaļovas ciemā dzīvoja 16 vecticībnieku ģimenes, bet tā kā dievkalpojumu apmeklēja vecticībnieki no visas tuvākās apkārtnes, dievnamā pietrūka vietas. 1935. gadā pat nācās būvēt luktu. Par to, cik daudz līdz karam te dzīvojuši vecticībnieki, liecina divas vecticībnieku kapsētas. Kovaļovas kapsēta, pēc tēva vārdiem, aizņem ne mazāk kā 1,5 hektāri.

Tagad gan viss ir mainījies. Grāveru pagasts ir palicis tik tukšs, uz dievkalpojumiem ierodas tikai divi desmiti ticīgo. Kovaļovas baznīca ir atvērta tikai lielos svētkos un sākoties vecāku nedēļai, kad

tiek pieminēti mirušie.

Viņa tēvs — Fadejs Osipovs — gandrīz ceturtdaļgadsimtu ir kalpojis Slostovas vecticībnieku kopienā. Bet par to, lai Jefimu pievērstu vecticībai, parūpējās ne vien viņa tēvs, bet arī viņa vectēvs Vasilijs, kuram dzīvē bija jāpārcieš ne mazums pārbaudījumu, bet tas viņam nelika novērsties no ticības. Pat būdams akls, viņš savas vecticības zināšanas nodeva ne vien saviem tuviniekiem, bet visiem ciema jauniešiem. Tieši viņa nopelns ir tas, ka zem Kovaļovas baznīcas velvēm skan zīmju dziedājumi, kas ir nozīmīgākā vecticībnieku dievkalpojumu īpatnība. Tie ir vienbalssīgi, var teikt, unisona dziedājumi, kas simbolizē vienotību ar Dievu. Šādu dziesmu pierakstīšanai tika izmantotas īpašas zīmes: karogs un āķis — no tā arī radies nosaukums «zīmju dziedājumi». Jefims nožēlo, ka šos dziedājumus, ko vecticībnieki dzied jau kopš 7. gadsimta, ir spējušas saglabāt tikai nedaudzas kopienas.

Padomju laika karojošais ateisms nopietni kaitēja kristietībai, tā uzskata Jefims. Bet vecticībnieki noturējās, jo vienmēr bijuši senatnes piekritēji: mājās viņiem vienmēr bija senās ikonās, lūdzās pēc vecajām lūgšanu grāmatām. Bet savas senās tradīcijas nodeva baznīcas korī — no vecākajiem dziedātājiem jaunajiem. Tā arī izdevās saglabāt lasījumus dziedošā balsī. Tā laikam arī ir atbilde uz jautājumu — kāpēc, aizējot pelnītā atpūtā, Jefims nolēma uzņemties šo visai smago misiju — kalpot baznīcā. Var teikt, ka šo lēmumu palīdzēja pieņemt kāds gadījums, kas viņu aizkustināja līdz asarām un palicis atmiņā uz visu mūžu. Tas notika vēl tad, kad ticība bija aiz-

● Tēvs Jefims rāda Svētā mocekļa Jāņa ordeni.

liegtā, bet cilvēki pretojās savus aizgājējus pavadīt mūžībā bez garīgā orķestra. Pie viņa pienāca sieviete, kura gatavojās vīramātes bērēm, un, nometusies ceļos, lūdza, lai viņš nodzied lūgšanu mirušās mieram.

Jāpiebilst, ka laicīgā dzīvē, ko Jefims aizvadīja vairākus desmitus gadu, nav mazinājusi viņa kristieša jūtas. Dienējot četrus gadus tanku karaspēkā, viņš izpelnījās uzslavas rakstu no Baltijas kara apgabala karaspēka pavēlnieka I. Bagramjana. Arī pēc kara dienēta viņš strādāja atbildīgos amatos. 1953. gadā, pabeidzot divu mēnešu priekšsēdētāju kursu, vadīja kolhozu «Padomju Latvija». Tolaik es pat iedomā-

ties nespēju, ka mani, tik jaunu, turklāt bezpartejisku, norīkos uz atpalikušu kolhozu, lai to attīstītu, atceras Jefims. Uz to brīdi izrādījies, ka no 1200 hektāriem nav aparts neviens. Govis fermās bija novestas līdz tādām stāvoklim, ka knapi varēja nostāvēt. Cūku fermās skanēja sirdi plosošs izsalkušu cūku kvieciens. Ātri sapratis, ka pie vainas kolhoza darbinieki, disciplīnas trūkums. Ieviesis kārtību, lai gan tas nebija viegli. Pirmo nedēļu priekšsēdētāja amatā aizvadījis praktiski bez miega.

Atliek vien piebilst, ka tikpat ātri jaunais, veiksmīgais priekšsēdētājs Osipovs tika atlaists no amata, kad rajona komitejas partijas sekretārs uzzināja, ar ko nodarbojas viņa tēvs Fadejs.

Dzīve ir smaga un liek izturēt daudz pārbaudījumu. Tikai ticība dod spēkus tos pārdzīvot un celties kājās. Vēl viens tēva Jefima novēlējums — esiet godīgi! Attiecībā ar kaimiņiem, kolēģiem, ģimenes locekļiem. Tad Dievs jūs nepametīs.

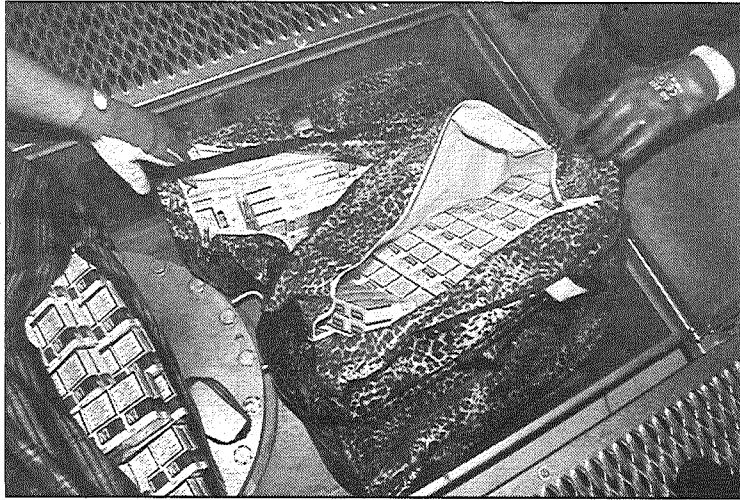
Tas, ka pret tēvu Jefimu ar lielu cieņu izturas visu Grāveru pagasta teritorijā un Aglonas novadā esošo konfesiju pārstāvjū, zināms jau sen. Pashas priekšvakarā organizētajā garīgajā vakarā, ko vadīja Grāveru Ercenģeļa Mihaila pareizticīgo baznīcas pārvaldnieks Viktors Mjalihs, par viņa veselību lūdzās visi. Latvijas pareizticīgo baznīcas Metropolīts Aleksandrs par godu Jefima 80 gadu jubilejai apbalvojis tēvu Jefimu ar Svētā mocekļa Jāņa ordeni.

Tēvam Jefimam ir vēl kāds augsts apbalvojums — sv. Sergeja Radoņeža sudraba medaļa, ko pasniedza Maskavas un visas Krievijas Patriarhs Aleksejs II.

«Ezerzeme»

Muitnieki liedz ievest valstī kontrabandas cigaretes no Krievijas, Baltkrievijas un Kirgizstānas

Valsts ieņēmumu dienesta (VID) muitas amatpersonas, veicot kontroli uz austrumu robežas, novērta kārtējos mēģinājumus nelegāli ievest vairāk nekā 116 tūkstošus cigarešu ar Baltkrievijas Republikas, Krievijas Federācijas un Kirgizstānas Republikas akcīzes nodokļa markām. Cigaretes bija paslēptas kravas automašīnas dubultajā grīdā, vieglo automašīnu degvielas tvertnēs, kā arī kravas vilciena konstrukcijās.

● **Kontrabandas cigarešu slēpšana kravas vilcienos ir viens no populārākajiem veidiem, kā tiek mēģināts nelegāli pāri robežai ievest cigaretes. Muitniekiem uz slēptuvēm jau ir ietrenēta acs.**

Kā ziņo VID sabiedrisko attiecību daļas galvenā speciāliste Evita Teice-Mamaja, 5. jūnijā Pāternieku muitas kontroles punktā kravas automašīnas grīdā konstatēta slēptuve, kurā atradās cigaretes. Izņemtas 61 920 cigaretes «Winston» ar Baltkrievijas akcīzes markām.

6. jūnijā Terehovas muitas kontroles punktā muitnieki kopā ar robežsargiem divās vieglajās automašīnās konstatēja degvielas

tvertnēs izveidotas slēptuves, kurās atradās cigaretes. Vienā tvertnē bija noslēpti 10 000 cigarešu «Kiss» un 600 cigaretes «Bayron», bet otrā — 6200 cigaretes «Bayron» ar Krievijas Federācijas akcīzes nodokļa markām.

7. jūnijā Zilupes muitas kontroles punktā vilciena tankkonteinerā virspusē esošajos nodalījumos atrastas četras somas ar cigaretēm — 17 800 cigaretes «Winston» un 19 600 «L&M» ar Kirgizstānas Republikas akcīzes markām.

Novēloti iesniedzot Saskaņoto paziņojumu, autovadītāji riskē saņemt regresu prasību

Ar katru gadu Latvijā arvien vairāk autovadītāju Ceļu satiksmes negadījuma (CSNg) apstākļu noformēšanai izmanto Saskaņoto paziņojumu (SP). Tomēr, kā liecina Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja (LTAB) rīcībā esošā informācija, ne visi autovadītāji zina, ka arī negadījuma izraisītājam SP ir jāiesniedz apdrošinātājam, pie kura pirktā OCTA polise, turklāt ne vēlāk kā 10 dienu laikā.

Daudzi autovadītāji pat uzskata, ka vainīgajai pusei SP nav jāiesniedz vispār. Tā rezultātā apdrošināšanas sabiedrībai ir sarežģīti izvērtēt CSNg apstākļus, var ielgt apdrošināšanas atlīdzības izmaksa cietušajai pusei, bet avārijas izraisītājs var saņemt regresu prasību, piedzenot no tā visus CSNg rezultātā radušos iz-

devumus, atgādina LTBA sabiedrisko attiecību konsultante Inese Lukaševska.

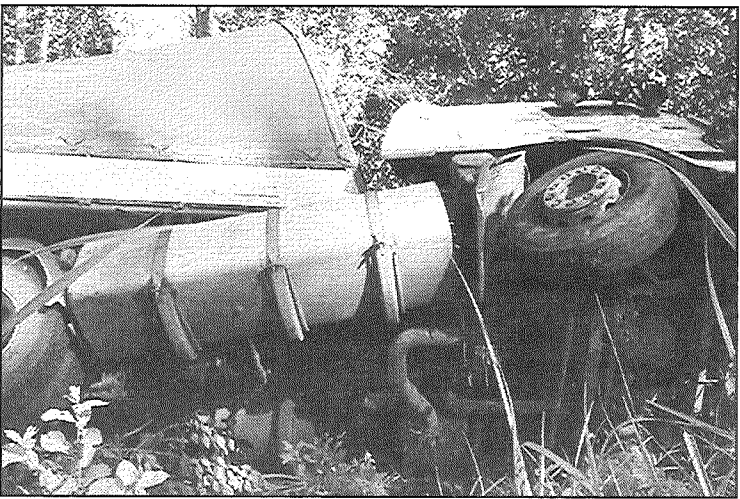
Kopš 2007. gada 1. novembra ir spēkā grozījumi OCTA likumā, kuri paredz, ka CSNg vainīgajai pusei pēc avārijas ir jāvērsas pie sava apdrošinātāja ne vēlāk kā 10 dienu laikā, iesniedzot savu SP eksemplāru. SP ir jāiesniedz arī tad, ja vainīgās puses transportlīdzeklim CSNg rezultātā nav radīti bojājumi.

Nesen LTAB veica pētījumu, kura ietvaros tika apzināts autovadītāju viedoklis par SP iesniegšanas termiņu. Aptaujas rezultāti liecina, ka tikai 14% respondentu zina precīzi un korekti nosaukt, kad un vai ir jāiesniedz SP apdrošinātājam. 61% respondentu uzskata, ka tas ir jāiesniedz pēc iespējas ātrāk, (šāda norma OCTA likumā bija līdz veiktajiem grozījumiem tajā). Savukārt 12% uzskata, ka vainīgajai pusei SP nav jāiesniedz vispār.

“Analizējot datus par CSNg skaitu, kas notikuši pēdējos sešos gados un reģistrēti uz SP pamata, var secināt, ka ar katru gadu šo CSNg ipatsvars kļūst aizvien lielāks. Salīdzinājumam 2009. gadā CSNg ipatsvars, kas reģistrēti ar SP, ir bijis 53,4%, 2012. gadā — 62,3%, savukārt 2014. gada trijos mēnešos jau 66,3%. Šai situācijai ir loģisks izskaidrojums, jo SP ir ērtākais nelielu CSNg fiksēšanas veids, palīdz reģistrēt negadījuma apstākļus pietiekami operatīvi, neiesaistot policiju. Tomēr nevajag uzskatīt, ka līdz ar SP aizpildīšanu, viss arī beidzas. Tas ir tikai sākums procesam, kura ietvaros abām pusēm ir ne tikai jāiesniedz apdrošinātājam savs SP eksemplārs, bet arī jāatrod transportlīdzeklis, lai apdrošinātājs varētu izvērtēt katras puses atbildības pakāpi un pieņemt lēmumu par apdrošināšanas atlīdzību,” informē LTAB valdes priekšsēdētājs Juris Stengrevics.

Pēc avārijas izraisīšanas šoferis auto kabīnē pakāries

Negaidīti traģiski beigusies kāda 9. jūnija naktī notikusi avārija Rēzeknes novada Ozolaines pagastā. Acimredzot, neizturot psiholoģisko spiedienu pēc negadījuma, šoferis turpat automašīnas kabīnē izdarījis pašnāvību pakaroties, ziņo Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja preventīvas nodaļas inspektore Anastasija Laizāne.

kārtībā veica ceļu satiksmes negadījuma vietas apskati.

Turpat bija arī pats avārijas izraisītājs. Pēc neilga laika transportlīdzekļa vadītājs, 1985. gadā

dzimis Lietuvas pilsonis, tika atrasts avarējušās automašīnas kabīnē miris, viņš bija pakāries. Policija uzsākusi kriminālprocesu, tiek skaidroti notikušā iemesli.

Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldē reģistrētie notikumi

Ceļu satiksmes negadījumi, traumas guvuši braucēji

✓ 6. jūnijā Daugavpili 1993. gadā dzimusi sieviete, vadot automašīnu SAAB, nepalaida automašīnu Mazda, kurai bija priekšroka. Rezultātā notika sadursme. SAAB vadītāja avārijā guva vairākus sasitumus.

✓ 6. jūnijā no Daugavpils novada Naujenes pagasta slimnīcā ar traumām tika nogādāts kāds 1969. gadā dzimis vīrietis, kurš bija braucis ar neregistrētu kvadraciklu. Transportlīdzeklis nobrauca no ceļa un apgāzās.

✓ 7. jūnijā Daugavpili 1973. gadā dzimusi sieviete vadīja automašīnu BMW un, veicot apdzišanu, sadūrās ar automašīnu Opel, kas veica kreiso pagriezienu. Negadījuma rezultātā 1970. gadā dzimušais Opel vadītājs guva sasitumus.

✓ 7. jūnijā Daugavpils novada Kalkūnes pagastā, nobraucot no ceļa, avarēja automašīna VW. No negadījuma vietas slimnīcā tika nogādāts 1957. gadā dzimis vīrietis, kuram mediķi konstatēja gan dažādas traumas, gan alkohola reibumu. Policija skaidro, vai avārija brīdi iereibušais un cietušais vīrietis bijis pie spēkrata stūres.

✓ 8. jūnijā Rēzeknes novada Čornajas pagastā reģistrēti divi ceļu satiksmes negadījumi. Ap pulksten 13.30 automašīnas Mitsubishi vadītāja, 1975. gadā dzimusi sieviete, netika galā ar spēkrata vadību, auto nobrauca no ceļa un auto apgāzās. Negadījumā cieta gan pati autovadītāja, gan četri pasažieri. To skaitā bija 1978. gadā dzimis vīrietis un trīs bērni, kuri dzimuši 1999., 2001. un 2006. gadā.

Savukārt ap pulksten 15.00 Čornajas ciemā pagaidām nenoskaidrots transportlīdzeklis notrieca divas gājējas, kuras pārvietojās pa ceļu nomali. Cietušās, 1953. gadā dzimusi sieviete un 2008. gadā dzimusi meitene, tika nogādātas slimnīcā. Policija skaidro, kas bija negadījumā vainojamās automašīnas vadītājs.

✓ 6. jūnijā Preiļu novadā uz autoceļa Preiļi — Aglona 1977. gadā dzimis vīrietis, braucot ar automašīnu Audi, nostūrēja no ceļa braucamās daļas un ietriecās kokā. Negadījumā cieta pats vadītājs un 1981. gadā dzimusi pasažiere. Abi tika nogādāti slimnīcā.

✓ 6. jūnijā Ludzas novada Isnaudas pagastā, nobraucot no ceļa un apgāzoties, avarēja automašīna Nissan. Negadījumā cieta 1973. gadā dzimusi auto vadītāja un 1995. gadā dzimusi pasažiere, abas aizvestas uz slimnīcu.

✓ 9. jūnijā ap pulksten 19.30 Rēzeknes novada Verēmu pagastā notika vieglās automašīnas sadursme ar smago transportlīdzekli. Rezultātā slimnīcā ar dažāda smaguma traumām tika nogādāti pieci cilvēki.

Policijas informācija liecina, ka 1996. gadā dzimis autovadītājs, braucot ar automašīnu Mazda un veicot kreiso pagriezienu, nepalaida pa galveno ceļu braucošo kravas automašīnu Renault ar puspiekabi, kā rezultātā notika sadursme. Viegļajā automašīnā avārijas brīdī atradās seši cilvēki, taču negadījumā cietuši pieci. Ieskaitot pašu vadītāju, vēl traumas guva 1985. gadā dzimis vīrietis, 1997. gadā dzimis jauniešs, bet smagas traumas guva 1999. gadā dzimis pusaudzis un tajā pašā gadā dzimusi meitene.

Skaidrojot notikuma apstākļus, policija konstatējusi, ka autovadītājam nebija noteiktā kārtībā iegūta tiesību. Pēc sākotnējās informācijas, automašīnas Mazda vadītājs bijis arī alkohola reibumā, taču precīzu alkohola koncentrāciju asinīs noteiks medicīniskā ekspertīze. Saistībā ar negadījumu policijā uzsākts kriminālprocess.

Rēzeknes novadā atrasts noslepkavots jauns vīrietis

Policija ziņo, ka Rēzeknes novadā atrasts jauna vīrieša liķis ar vardarbīgas nāves pazīmēm. Aizdomās par šī sevišķi smagā nozieguma izdarīšanu policija jau aizturējusi agrāk par slepkavību tiesātu vīrieti.

7. jūnija vakarā Rēzeknes novada Silmalas pagastā kādā privātmājā tika atrasts 1993. gadā dzimuša vīrieša liķis, kuram bija griezti durta brūce krūšu kurvī. Par šo faktu nekavējoties tika uzsākts kriminālprocess un meklēta vainīgā persona.

Pateicoties kriminālpolicijas darbinieku operatīvi veiktajiem meklēšanas pasākumiem, jau pēc neilga laika aizdomās par sevišķi smaga nozieguma izdarīšanu tika aizturēts 1964. gadā dzimis vīrietis. Turpinot izmeklēšanu, noskaidrots, ka tovakar abi vīrieši kopīgi lietojuši alkoholu un viņu starpā izcēlies konflikts. Rezultātā aizturētais ar nazi sadūra cietušo, kurš gūto miesas bojājumu rezultātā turpat mira.

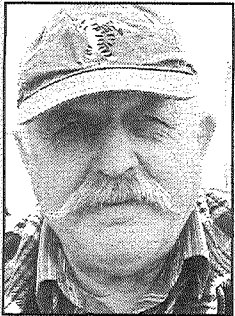
Inspektore A. Laizāne bilst, ka aizturētais agrāk jau bija tiesāts par slepkavības izdarīšanu, kas bija saistīta ar liķa sadalīšanu. No ieslodzījuma vietas, kur izcietā 13 gadus ilgu brīvības atņemšanu, viņš atbrīvots 2007. gadā. Šī gada 9. jūnijā aizdomās turētajam tika piemērots drošības līdzeklis — apcietinājums. Savu vainu izdarītajā noziegumā viņš atzīst. Policija turpina kriminālprocesa izmeklēšanu.

Ko šonedēļ plānojat vēl izdarīt, lai godam sagaidītu Ligo svētkus un Jāņu dienu?

Fjodors, prelietis:
— Kā jums šķiet, vai mūsu gadus vēl kāds daudz lauz galvu par to, kā Jāņu dienu sagaidīt? Ja no pensijas kāda drusciņa naudas atlicināta, tāds nopirks pudeļi un iedzērs.

Dvēsele gan svētkus prasa kā jaunībā, tāpēc viennozīmīgu atbildi uz jūsu jautājumu nevaru sniegt. Lūk, nopirku respiratoru, jo šonedēļ paredzēts, ka māju krāsošu. Lai ligotājiem nebūtu iemesla apligtot...

Mihails, Preiļu iedzīvotājs:
— Lieta tāda, ka vesela krava ar malku atvesta un pagalmā izgāzta. Tas nozīmē, ka jāķeras pie darba un jāsakrauj grēdā. Laukos malku var jau saskaldītu nopirkt, samaksā un nekādu problēmu. Ne velti saka, ragavas vasarā jāgatavo. Tagad ir ļoti labs laiks strādāšanai, nav pārlieku karsti. Nekad nesmu bijis pretinieks svinēšanai. Parasti Ligo vakarā esmu mājās. Mašīnu no garāžas izdzenu, iekšā ienesu galdu — alus pudelīte, šašliks. Arī no lietus nav jābaidās. Starp citu, internetā sola, ka lietus laikam tomēr būšot.

Zigrīda, Preiļu iedzīvotāja:
— Noteikti dārzs jāizravē, lai neapligo. Nekāds lielais jau nav, cik tad mums, pilsētas pensionāriem, vajag. Tomēr savai iztikai visu ko paši izaudzējam, kā tad citādi iztiktu pa ziemu.

Katrīna, preliete:
— Nezinu gan, ko īpašu var darīt. Man ir mazulis un tāpēc katru dienu ir daudz pienākumu. Ir doma, ka Ligo vakarā varētu aizbraukt uz laukiem pie mammas un tur pabūt. Godīgi sakot, man dzīvošana pilsētā neiet pie sirds, labāk patīk lauki. Tur arī varēs sakurināt uguns-kuru, istabā no odiem paslēpties. Ceru, ka Preiļu parkā būs kāds pasākums, kopīga ligošana.

Juris, no Rīgas:
— Visu nedēļu strādāšu un neko īpaši ligošanai negatavošos. Īsti nav noskaņojuma. Gan jau laukos pie diķa sava ligošana būs, uguns-kuru sakurināsim. Arī siers un šašliks būs, te pat pilsētā veikalā sapirksim.

L. Kirillova
Foto: A. Šnepsts

SLUDINĀJUMI, APSVEIKUMS

Austrumlatgales Profesionālā vidusskola

Mācību vietās: Rēzeknē, Lūznavā, Viļānos, Zilupē.

Mājas lapa www.apv.lv, tel. 646 33 664, 646 33 666, e-pasts pasts@apv.lv

Aicina apgūt šādas profesijas:

Pēc 9. klases:

Programmēšanas tehniķis	Interjera noformētājs
Viesmīlības pakalpojumu speciālists	Mēbeļu galdnieks
Ēdināšanas pakalpojumu speciālists	Klientu apkalpošanas speciālists
Pavārs	Automehāniķis
Pārtikas produktu ražošanas tehniķis	Automehāniķa palīgs
Mazumtirdzniecības komercdarbinieks	Autoelektriķis
Transporta pārvadājumu komercdarbinieks	Elektriķis
Apdares darbu tehniķis	Būvstrādnieks (ped. korekcija)
Ēku celtnieks	

Pēc 12. klases:

- Pārtikas produktu ražošanas tehniķis
Datorsistēmu tehniķis
Sekretārs
Auklis
Automehāniķis
Zivsaimniecības zivkopis
Elektromontieris (pēc 9. vai 12. klases)
Mazumtirdzniecības komercdarbinieks (pēc 9. vai 12. klases)

Ir dienesta viesnīca, ēdnīca

Dokumentu iesniegšana no 2014. gada 16. jūnija

MALNAVAS KOLEDŽA

2014./2015. mācību gadā uzņems izglītojamus

Studiju un pētnieciskā darba nodaļā

- ar vidusskolas vai profesionālās vidusskolas izglītību (1. līmeņa augstākā profesionālā izglītība)

- **autoservisa speciālists** (2,5 gadi), (pilna un nepilna laika studijas)
- **uzņēmējdarbības speciālists lauksaimniecībā** (2 gadi), (pilna un nepilna laika studijas)
- **grāmatvedības un finanšu speciālists** (2,5 gadi), (nepilna laika studijas)

Profesionālās vidējās izglītības nodaļā

- ar pamatskolas izglītību, mācību ilgums – 4 gadi

- **lauku īpašuma apsaimniekotājs**
- **dārzkopības tehniķis**
- **autoelektriķis**
- **automehāniķis**
- **finanšu darbinieks**
- **autoatslēdznieks**

Sīkāka informācija: e-pasts: malnavaskol@inbox.lv
kontakttelofons: 67- 33274, fakss 657- 33100
mājas lapa: www.malnava.lv

BARKAVAS PROFESIONĀLĀ VIDUSSKOLA

Uzņem audzēkņus 2014./ 2015. m. g. šādās specialitātēs:

Izglītības programmas pēc 9. klases, mācību ilgums 4 gadi

Būvdarbi	Apdares darbu tehniķis
Viesnīcu pakalpojumi	Viesmīlības pakalpojumu speciālists
Lauksaimniecība	Lauku īpašumu apsaimniekotājs
Skaistumkopšanas pakalpojumi	SPA speciālists

ESF PROGRAMMAS

Pēc vispārējās vidējās izglītības vai profesionālās vidējās izglītības, ilgums 1,5 gadi, līdz 29 gadu vecumam

Skaistumkopšanas pakalpojumi	SPA speciālists
Būvdarbi	Apdares darbu tehniķis
Lauksaimniecība	Lauku īpašumu apsaimniekotājs
Komerczinības	Transporta pakalpojumu komercdarbinieks

Ar pamatzglītību (no 17 gadu vecuma), vidējo izglītību vai profesionālo vidējo izglītību, mācību ilgums 1 gads

Ēdināšanas pakalpojumi	Pavārs
------------------------	--------

Uzņemam arī jauniešus ar dzirdes traucējumiem.
Ir stipendija, ESF programmās līdz 113,00 EUR, bezmaksas pusdienas, jaunsargu apmācība.

Dokumentu iesniegšana no 16. jūnija.
Tālr. 64807215, www.bavs.lv

Daudz siltu staru dzīves saulei,
Daudz skaistu dienu nākotnei!
Mīļi sveicam jubilejā JANĪNU Kaļvos.
Selgu ģimene

Jūsu uzņēmuma reklāma laikrakstā "Novadnieks" ir labs veids, kā piesaistīt jaunus klientus!

Nāciet uz redakciju Brīvības ielā 14, Preiļos. Zvaniet pa tālr. 65307057. e-pasts novadnieks@inbox.lv.

SIA Lauku Miesnieks
ieperk mājlopus.
Augstas cenas.
Samaksa tūlītēja. Svāri.
Tālr. 20207132.

SIA "LATVIJAS GALA"
ieperk liellopus, aitas, jaunlopus, zirgus.
Svāri. Samaksa tūlītēja.
Tālr. 28761515.

SIA AIBI ieperk liellopus, jaunlopus, aitas, zirgus, cūkas.
Labas cenas.
Samaksa tūlītēja. Svāri.
Tālr. 26142514, 20238990.

Zviedrijas kompānija pārķ mežus un zemi.
Tālr. 25644455, 27888826.
e-pasts zviedrijasmezi@inbox.lv

Uzņēmums pārķ visa veida meža un lauku īpašumus.
Tālr. 29104510.

Pārdod metāla jumtus un noteksystemas no ražotāja.
Cena no 4,55 EUR/m².
Tālr. 26368028.

20. jūnijā z/s pārdod dažādu krāsu jaunputnus (4-5 mēn.), dējēvistas, gaiļus (arī maina). Pēc pieteikuma šķirotus cājus, broilerus, pīlēnus, zoslēnus, baltos platkrūšu tītarus (3. mēn.). Tālr. 29186065. Gaiļšos 7.00, Riebiņos 7.15, Preiļos 7.30, Pieniņos 7.50, Stabulniekos 8.05, Galēnos 8.20, Sījukalnā 8.30, Polkoronā 8.45, Smelteros 8.55, L. Anspokos 9.05, Priķujos 9.15, Rudzātos 9.25, Rožupē 9.45, Līvānos 10.10, Jersikā 10.40, Upeņniekos 10.50, Starēs 11.05, Vanagos 11.25, Sutros 11.45, Anspokos 12.10, Kastīrē 12.20, Aglonā 12.40, Jaunaglonā 12.55, Aglonas st. 13.10, Aizkalnē 13.25, Pelēcos 13.35, Arendolē 13.50, Rimicānos 14.10, Upmalā 14.25, Vārkavā 14.35, Ančkinos 14.45.

PASMAIDĪSIM

Sieviete sabiedriskajā transportā:
— Novāciet to savu suni, man jau blusas sāk lēkāt!
— Reksi, nost! Sievietei ir blusas!

Sarunājas divas draudzenes:
— Nezinu, ko iesākt. Mans vīrs pirms diviem gadiem aizbrauca uz Īriju un tagad man raksta un zvana, lai braucū pie viņa ar mūsu diviem bērniem.

— Un kur ir problēma?
— Man tagad ir četri bērni!

Viesnīcā:
— Meitenīt, vai samainīsiet manā istabas numuriņā palagus?
— Ar kuru istabas numuru vēlaties samainīt?

Sēž parkā uz soliņa divi večuki un aprunā garāmgājējus.
Viens saka:
— Atceries, Gustav, kad agrāk meičas gāja garām, uzreiz draudziņš pamodās...

Tagad — nekādas reakcijas...
— Jāā..., Izidor, laikam meitenes vairs nav tādas kā agrāk...

No impotences vēl neviens nav nomiris,
Tiesa, nav arī piedzimis.

— Man ir depresija! Es esmu resna un vientuļa!
— Tu un resna? Parādi, kurā vietā tu esi resna?
— Aha, un varbūt vēl parādīt, kurā vietā es esmu vientuļa?